DJURGÅRDAREN

Nr 1 1987 * medlemstidning för Djurgårdens IF

Storheter från förr och nu möttes när boxningslokalen invigdes

Lars Myrberg 3 SM
Olle Tandberg 6 SM

Foto: Stefan Sundin

LARS MYRBERG SKRIVER DAGBOK

TOMMY ENGSTRAND OM DJURGÅR'N

HANDBOLLS-SEKTIONEN I NÄRBILD

TIBNOR

HUVUDSPONSOR FÖR SVENSK HANDBOLL

● Stål ● Metaller ● Rostfritt ● Byggvaror ●

Rör ● Specialstål ● Verktyg ● Maskiner

● Industriförnödenheter ● På 30 platser i landet

UTFÖRSÄLJNINGSREA

DIF-butiken Stockholmsvägen 60 C, Lidingö

VÅR TOTALA UTFÖRSÄLJNING FORTSÄTTER.

.... ASKFAT MED DIF:MÄRKE	15:-	8:-
.... BILDEKAL 110 mm in eller utsida	15:-	8:-
.... BILDEKAL 175 mm insida	20:-	10:-
.... BREVMÄRKEN 25 PACK	5:-	3:-
.... BRODERAT KAVAJMÄRKE 30 mm	10:-	5:-
.... BRODERAT KAVAJMÄRKE 45 mm	15:-	8:-
.... BRODERAT KAVAJMÄRKE 75 mm	20:-	10:-
.... CIGGARETTÄNDARE	10:-	7:-
.... COLLEGETRÖJA VIT MED DIF:MÄRKE.. XL	115:-	70:-
.... GLASUNDERLÄGG I PLAST 6 PACK	30:-	15:-
.... GLASUNDERLÄGG I KONSTLÄDER 4 PACK	25:-	15:-
.... GRAMMOFONSKIVA EP	25:-	15:-
.... HALSKEDJA MED DIF:MÄRKE	20:-	10:-
.... HALSDUK GUL-RÖD-BLÅ	55:-	35:-
.... HALSDUK LJUSBLÅ MED TEXT: DJURGÅR´N	45:-	25:-
.... ID-BRICKA MED DIF:MÄRKE OCH SILVERKEDJA	110:-	55:-
.... KAPSYLÖPPNARE MED DIF:MÄRKE	15:-	9:-
.... KLUBBMÄRKE I RELIFTRYCK	15:-	5:-
.... KLUBBJACKA.. S-M-L-XL	345:-	245:-
.... KNAPPMÄRKEN	5:-	3:-
.... KORTLEK SINGEL	30/-	20:-
.... LIVREM	40:-	22:-
.... NYCKELRING MED DIF:MÄRKE	17:-	7:-
.... NYCKELRING FOTBOLLSPELARE	6:-	2:-
.... PANNBAND	15:-	8:-
.... PENNA GUL-RÖD ELLER BLÅ	15:-	9:-
.... PLAKETT MED DIF:MÄRKE	40:-	20:-
.... ROSETT FÖR VÄGGMONTERING. DIF:MÄRKE	10:-	5:-
.... SCARVS RÖD MED TEXT: DIF:IGEN	15:-	7:-
.... SCHALETT BLÅRAND	30:-	15:-
.... SEDELKLÄMMA	15:-	8:-
.... SLIPS	90:-	55:-
.... STANDAR MED DIF:MÄRKE	15:-	8:-
.... STREAMERS FÖR BAKRUTA	13:-	6:-
.... STREAMERS FÖR BAKRUTA SM-GULD	20:-	10:-
.... SVETTBAND FÖR HANDLED	20:-	10:-
.... T-SHIRT....M - L - XL	55:-	35:-
.... TÄNDSTICKOR 10 PACK	17:-	7:-
.... VIMPEL DIF. 20 c 30 cm	40:-	20:-
.... ÖLSEJDEL	35:-	18:-
.... ÖRONRINGAR PAR...I SILVER	60:-	30:-

DIF-BUTIKEN STOCKHOLMSV: 60 C. 181 42 LIDINGÖ
TFN: 765 50 38. kl. 15 - 18

DJURGÅRDAREN

Officiell tidskrift
för
Djurgårdens Idrottsförening
Stockholm

Ansvarig utgivare:
Berth Sundin

Interimsredaktör:
Ralf Gustavsson, 08-788 63 37

Redaktionsråd:
Tom Agnblad, 08-788 66 52
Berndt Banfors, 08-65 19 75
Janne Bengtsson, 08-13 50 00
Ralf Gustavsson, 08-788 63 37
Gertrud Olsson, 08-48 11 44
Dan Svanell, 08-24 19 20
Owe Svensson, 08-35 78 77
Åke Wilhelmsson, 08-784 00 00

Djurgårdens Idrottsförenings kansli,
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM
Tel 08-11 57 11
(09.00 – 17.00)

Postgiro:
5 69 16-0

Redaktionsrådet vill påpeka att åsikter i artiklar och reportage inte nödvändigtvis, med undantag för ledaren, behöver vara Djurgårdens Idrottsförenings eller dess sektioners officiella uppfattning.

– – – – –

Införda annonsers innehåll och budskap står helt för respektive annonsörs räkning.

UTGIVNINGSPLAN

Nr	Manusstopp	Utkommer omkring
1	15/1	25/2
2	1/4	5/5
3	20/8	1/10
4	20/10	1/12

Adressändring måste göras skriftligt minst 3 veckor i förväg under adress:
Djurgårdens IF, Klocktornet, Stadion, 114 33 STOCKHOLM.

AB Trycksaker, Norrköping

DJURGÅRDAREN

VILKA AVGÖR DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENINGS FRAMTID?

Många kanske tycker frågan är konstig eftersom den ställs av föreningens ordförande. Svaret borde ju vara givet: föreningen själv genom dess förtroendevalda. Verkligheten är dock en annan och inom föreningen tycks vi nu nått fram till ett vägskäl, vi måste skilja på elit- och breddidrott. Vad beror detta på? Svaret är att kostnaderna för att bedriva idrott rakat i höjden. Vissa kostnader följer kostnadsutvecklingen i samhället, andra kostnader följer en annan utveckling som till viss del beror på den svenska idrotten själv, t ex spelarköp, men som en enskild klubb inte kan göra något åt. Åter andra kostnader beror på politiska beslut eller på att politiska beslut inte fattas alls. DE STORA FÖRLORARNA ÄR ELITIDROTTSKLUBBARNA.

VAD KAN DÅ VI I DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING GÖRA?

Sektionerna måste bli helt självförsörjande. De får rätta kostnadsnivån till de intäkter de själva kan dra in. Inom Djurgårdens Idrottsförening finns två sektioner som får intäkter från publik och reklam, fotboll och ishockey. Övriga sektioner inklusive ungdomsfotboll och ungdomsishockey, totalt 16 sektioner, får klara sig på egna aktiviteter, bingo, lotterier, statliga och kommunala bidrag samt de föreningsgemensamma intäkter som finns att fördela. Intäkterna från publik och reklam inom fotboll och ishockey räcker inte längre till för att subventionera andra sektioner. I själva verket räcker de inte längre till för att bedriva elitidrott på högsta nivå heller. Vårt halmstrå är reklam och marknadsföring där vi tredubblat intäkterna jämfört med tidigare år. Men även på detta område är taket nått. Dessutom är momsförändring aktuell den 1 juli 1987 som kostar Djurgården c:a 35 000 kronor ytterligare. Djurgårdens största intäkter från publik, lotterier, bingo samt statliga och kommunala bidrag beror helt på politiska beslut. Endast intäkter från reklam och marknadsföring beror på oss själva. Vi måste dock betala för reklamrättigheterna till Stockholms Stad. Det innebär att i själva verket så avgör politikerna Djurgårdens Idrottsförenings förutsättningar och därmed dess framtid. Så borde det inte vara. Jämfört med lag utanför Stockholm så ligger alla elitlag i Stockholm speciellt illa till. Alla klubbar, inte bara idrottsföreningar får bidrag av Stockholms Stad men de som behöver hjälpen bäst just nu, elitklubbarna, får inte några bättre villkor. Det är dags för alla politiker, speciellt Stockholms politiker, att vakna och ta sitt ansvar.

Snart är det för sent. Inga ledare orkar jobba under nuvarande betingelser länge till. Då finns ingen framtid för elitklubbar i Stockholm. Vem vill ha det så?

Berth Sundin
ordförande i Djurgårdens IF:s överstyrelse

Fina matcher bra publiksiffra på Djurgårdens boxningsgala

Vid ringside: BENGT GRIVE

Tänk att Djurgårns boxningssektion skulle arrangera en gala i Eriksdalshallen med internationellt inslag. Det var bra länge sedan. Det måste betittas och en ström av gamla djurgårdare återsågs runt och kring ringen. Men gamle mästerboxaren och silvermedaljören från Amsterdam Nisse Ramm hade just gått bort och saknades av många äldre vänner. Nisse Ramm var en varm personlighet som vi ska minnas länge. Olle Tandberg och Harry Wolf som ständigt brukar finnas till städe i E-hallen var förhindrade den här gången nu när Djurgården för en gångs skull stod för värdskapet. Men en annan gammal klubbkamrat som inte brukar stiga åt sidan – Lasse Björn – var där. Han är van vid holmgångar i rinken och inte i ringen. Nu hade han och hans fru Greta och Benke Broberg ställt upp som chaufförer åt gästande yankees och avnjöt matcherna från ringside.

Bra publiksiffra

Det kom cirka 1 200 åskådare som betalade entré och det får anses vara en hygglig publiksiffra i november månad och eftersom där inte fanns något riktigt publikdragande namn. Tre av matcherna gav publiken valuta. Lättviktsfighten mellan Djurgårns Claes Ahlström och Mille Marcovic, Puma, bjöd på lite raffel och där Mille visade prov på sin hårdhet och ettrighet. Men antagligen blev han förvånad över att den mera finboxande och ibland nästan fäktande Ahlström inte backade ur när Mille sökte sig in i närkamp. Man kan ana att Uffe Carlsson – tränare och sekond – ligger bakom de något tuffare attityder som flera av våra boxare intagit. Marcovic vann den jämna kampen med 2 – 1.

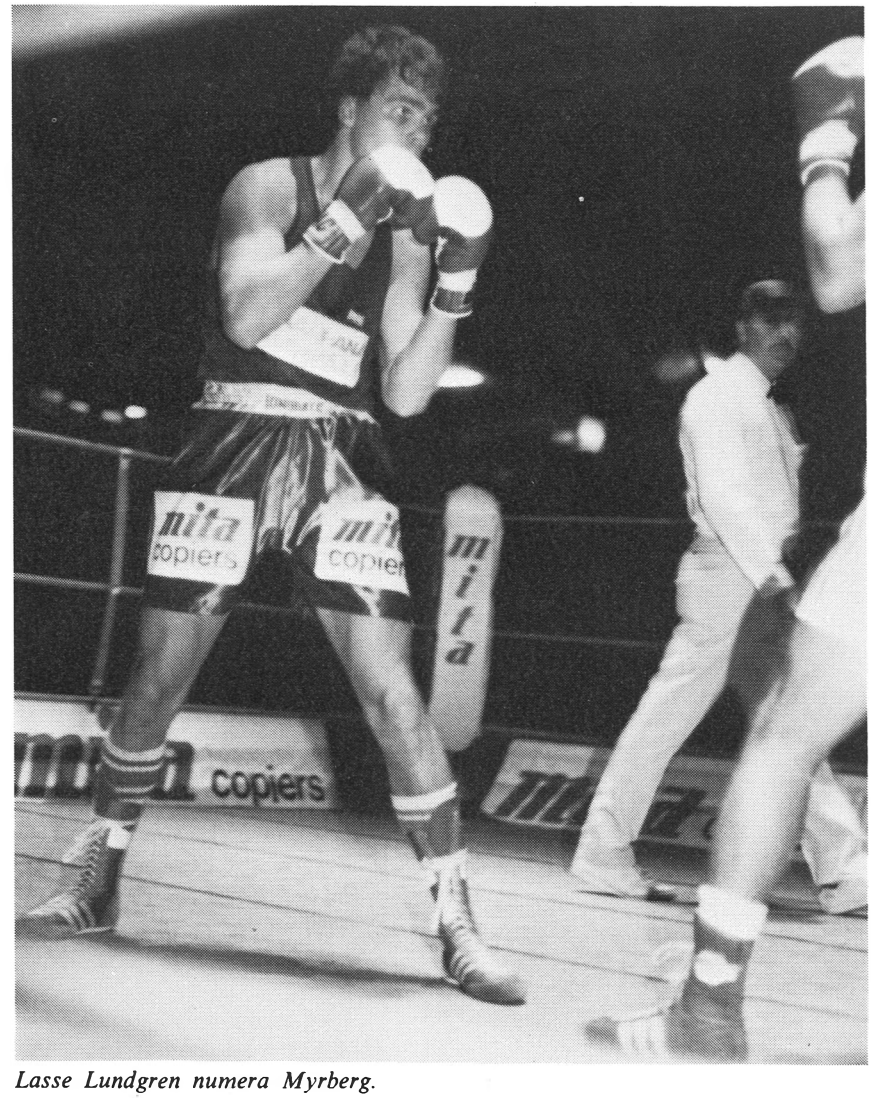

Lasse Lundgren numera Myrberg.

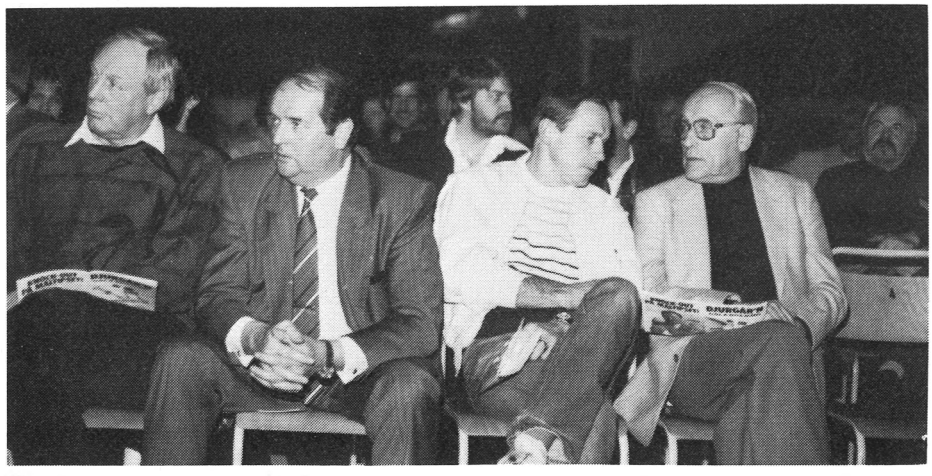

Celebriteter vid ringside: Lasse Björn, Benke Broberg, landslagstränaren Leif Carlsson och Bengt Grive.

Grann förstarond

Lasse Lundgren gjorde en rasande grann första rond och amerikanen Mark Lanton fick en handske i fejset var femte sekund. Lasse som numera väger in ordentligt i weltervikt – 67 kg – har skaffat sig åtskilligt med rutin. Han fyllde 22 år dagen före sin segermatch som skulle bli hans 89:e vinst. Tre SM har han hunnit med att lägga beslag på och med lite mer råstyrka och slitkondis borde han nu vara mogen för att kunna ta upp kampen med de bästa öststatsboxare. Sovjet, Ungern och DDR brukar ha världselit i den här utomordentligt hårda klassen. Nu drog Lasse ner på tempot eller möjligen tappade han luft i slutfasen av matchen, men även om amerikanen hämtade in en del av djurgårdarens poängförsprång var Lundgrens seger ohotad.

Corpi upp en viktklass

Christer Corpi fick kvällens största bifall efter en väl genomförd kamp mot Ray Mercer, USA, som vi känner sedan gammalt som en hårtslående och oöm boxare. Corpi, som numera boxar för IF Puma, var kall och metodisk och lät sig inte skrämmas av amerikanens slagsmålstendenser. Mercer försökte utnyttja sin överlägsenhet i vikt och kraft och hade cirka sju, åtta kilo till godo. Men Christer – som gått upp en klass – var å andra sidan snabbare på fötterna och lite kvickare i slagväxlingarna. När tredje ronden inleddes med att amerikanen började veva höll sig Corpi avvaktande och när luften tog slut hos motståndaren gick "djurgårdaren" till attack och säkerställde en klar poängseger.

Slant i kassan

Andra djurgårdare som vann var Carl Mölleborn i lätt mellan, Lars Svensson i welter samt Niklas Lindgren i lätt welter. Så det gick riktigt hyfsat sportsligt sett. Och dessutom blev det en slant över i kassan, vilket kan betyda att vi får uppleva en ny Djurgårdsgala i E-hallen nästa säsong.

Bengt Grive

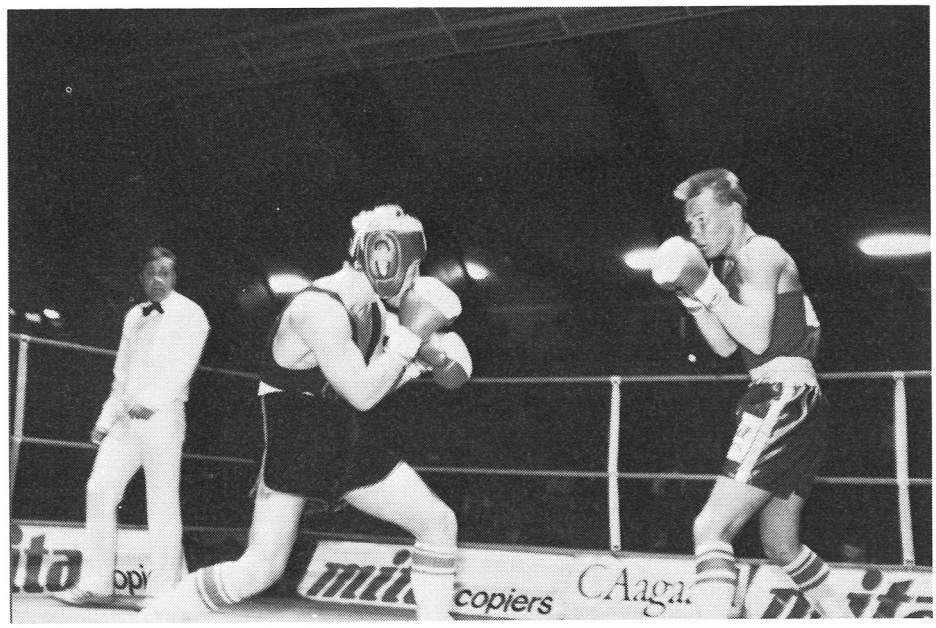

Djurgårdens Claes Ahlström till höger i sin match mot Mille Marcovic.

Foto: Ralf Gustavsson

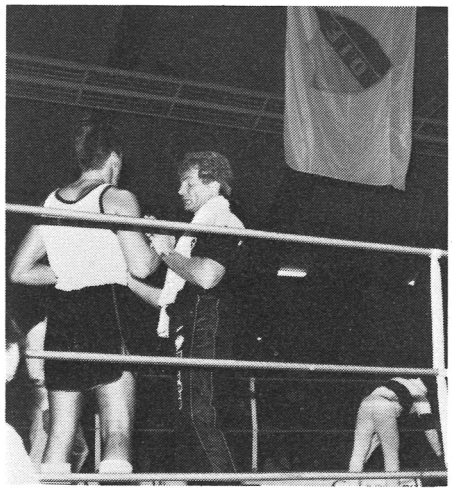

Christer Corpi i sin ringhörna.

MATCHRESULTAT

71 kg	**Carl Mölleborn** Djurgårdens IF	–	**Gert Fredriksson** Hammarby IF	3 – 0
63,5 kg	**Michael Clark** Team USA	–	**Mikael Sahlberg** Djurgårdens IF	RSC rond 3 segrare: Clark
81 kg	**Jan Wikman** Antares	–	**Mikael Hjelm** Djurgårdens IF	Uppg rond 1 segrare: Wikman
60 kg	**Mille Marcovic** Puma IF	–	**Claes Ahlström** Djurgårdens IF	2 – 1
67 kg	**Lars Lundgren** Djurgårdens IF	–	**Mark Lanton** Team USA	3 – 0
63,5 kg	**Niklas Lindgren** Djurgårdens IF	–	**Andreas Bredler** Narva	3 – 0
75 kg	**James Crisp** Team USA	–	**Anders Wolmsjö** Djurgårdens IF	RSC rond 3 segrare: Crisp
67 kg	**Lars Svensson** Djurgårdens IF	–	**Benny Wadell** Timrå	3 – 0
91 kg	**Christer Corpi** Puma IF	–	**Ray Mercer** Team USA	3 – 0

Lasse Lundgren i sin segermatch mot Mark Lanton Team USA.

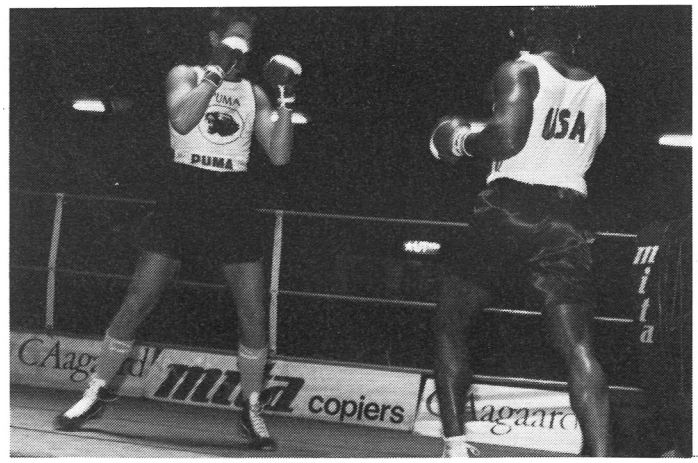

Rak i ryggen med hög gard: Christer Corpi mot Ray Mercer Team USA.

SÄLLSKAPET GAMLA DJURGÅRDARE

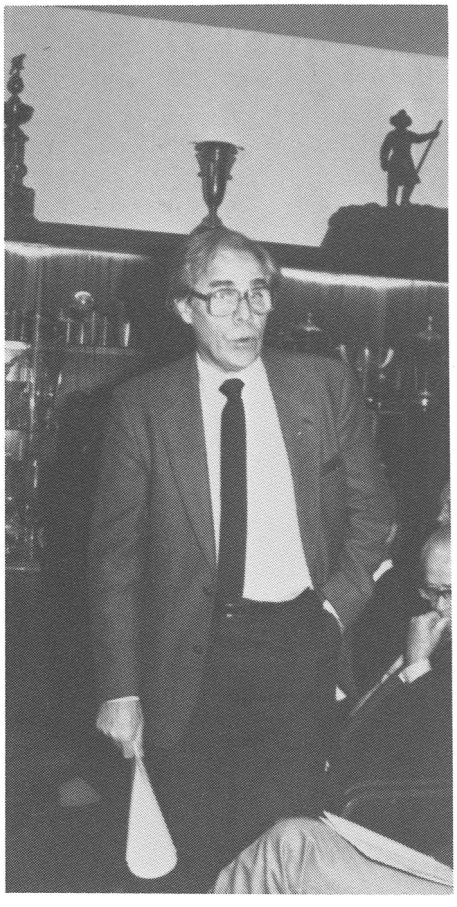

Gunnar Lundqvist

Många frågar sig vad "Sällskapet" är för sammanslutning och vad man sysslar med samt hur man blir medlem. I min egenskap av ordförande i Sällskapet har Djurgårdarens redaktion bett mig att kortfattat presentera vår verksamhet.

SÄLLSKAPET GAMLA DJURGÅRDARE bildades den 12 mars 1920 och de första stadgarna sade i § 1 att "...vårda Djurgårdens Idrottsförenings traditioner, vara en sammanhållande länk mellan äldre och yngre 'Djurgårdare' samt stödja föreningen och verka för ett gott kamratskap" var föreningens motto.

Beträffande medlemskap anges i § 2 att "Sällskapet" består av medlemmar i DIF, som fyller nedan angivna fordringar:

att ha fyllt 35 år,

att tillhöra och i minst tio år, ha fullgjort sina skyldigheter till DIF som årligen betalande medlem, eller

att vara ständig medlem i DIF sedan minst fem år".

Sällskapets styrelse beslutar om inval av nya medlemmar.

DU som är intresserad av medlemskap i Sällskapet kan höras skriftligt eller muntligt till DIF:s kansli (11 57 11 – Bertil Pettersson).

Vad sysslar vi då med utöver vad som framkommer av den torra texten i stadgarna?

Först och främst så har vi enligt överenskommelse med föreningens Överstyrelse sedan ett antal år tillbaka åtagit oss att svara för arrangemangen kring föreningens "födelsedag" den 12 mars. Då samlas vi – i skenet från marschaller och facklor – vid Djurgårdsstenen uppe på Skansenberget. Stenen är f ö belägen vid den plats där starten gick för den – enligt uppgift – första skidtävlingen i landet "utför berg" och som arrangerades av DIF. Efter besöket på Skansen återförsamlas vi uppe i Stadiontornet där en måltid serveras och någon form av underhållning brukar förekomma.

I början av juni har vi den traditionella "3-kampen" i tre klasser: Seniorer, Juniorer (inte den sedvanliga junioråldern) och "Tjejer". Tävlingar, prisutdelning till samtliga deltagare, mat och mycket Djurgårdssnack brukar vara en god inledning av sommaren uppe i den vackra Stadionborgen.

En höstträff med mat och underhållning hör också till de traditionella träffarna i början av november varefter årsmöte hålls i början av december. Några utflykter och studiebesök har också förekommit under de senare åren och en "tvillingträff" med våra kolleger i AIK har sedan en tid diskuterats.

År 1936 utdelades för första gången Sällskapets plakett för "bästa DIF-prestation under året". Plaketten har sedan årligen utdelats vid föreningens årsmöte och förekommer i valörerna guld, silver och brons. För erhållande av guldplaketten erfordras: seger eller framskjuten placering vid Olympiska spel, Världs- eller Europamästerskap eller seger i landskamp eller Svenskt mästerskap.

Sedan år 1985 har Sällskapet även kunnat utdela ett stipendium till "en lovande idrottsungdom representerande DIF". Stipendiet utgör del av den avkastning som utfaller ur Einar Olssons minnesfond. "Lill-Einar" Olsson en av legendarerna inom föreningen (bl a backhoppare, orienterare och fotbollsspelare i elitklass) hade vid sin bortgång – vid 96 års ålder – testamenterat medel till Sällskapet för den nu inrättade fonden.

Vi är f n ca 200 medlemmar och våra träffar brukar inte bara präglas av snack om hur bra det var på den "gamla goda tiden" utan lika mycket om det nya Djurgården och dess framtid. De "starka pojkarna" Olle Tandberg och Edvin Vesterby samt ishockey- och fotbollsspelarna Rolle Stoltz, Lasse Björn och Jompa Eriksson m fl har haft mycket att fråga t ex tränarna för våra ishockey- och fotbollslag, Leffe Boork och Björn Westerberg. Ibland har föreningens överstyrelse varit med och berättat – inte bara om problem – utan också om nya idéer och satsningar på ett nytt DIF – en nog så nyttig information. Uffe Elfving och Mille Schmidt hör till dom som under senaste året förgyllt våra träffar med uppskattade inslag som frågesport m m.

Den nuvarande styrelsen avser att vid tillfälle låta föreningens övriga sektioner – utöver de ständigt aktuella fotbolls- och ishockeysektionerna – komma till våra träffar och berätta och informera om sina resp. verksamheter. Blir vi "stora" igen i exempelvis fäktning, boxning, brottning, cykel?

Sällskapets styrelse är också angelägen om att framhålla att vi hälsar nya medlemmar välkomna. Det är fint att vara Djurgårdare – det är ännu finare att vara Gammal Djurgårdare!

Det är ju viktigt för vår snart 100-åriga förening att bibehålla kontinuiteten i verksamheten. Genom att samla tidigare aktiva och ledare och funktionärer inom föreningen i Sällskapet Gamla Djurgårdare tror vi att vi har en stor uppgift att fylla för den förening som vi representerat i olika sammanhang. 1986 blev stora delar av de på 1950- och 60-talen så framgångsrika fotbolls- och ishockeylagen "GAMLA DJURGÅRDARE". Vi har plats för ännu fler "juniorer".

I december 1986 valdes följande styrelse i Sällskapet: ordförande Gunnar Lundqvist, vice ordförande Hilding Löfdahl, sekreterare Nils-Gunnar Wåhlberg, kassör Bertil Pettersson. Ledamöter Anna Dettner och Lennart Öberg, suppleant Gunnar Dyvik, adjungerad Suzanne Dettner.

VÄL MÖTT i SÄLLSKAPET såväl Gamla som "Nya" Gamla Djurgårdare.

Gunnar Lundqvist

RESA TILL HOCKEY -VM I WIEN

Supportercluben och Fylgia Resor AB har nöjet att erbjuda en specialresa till Wien med charterflyg och finalspelet (29/4 – 3/5-87). Flera hotellalt, bilj till samtl A-finaler finns.

Vid förfrågan och bokn
ring Supportercluben må – fre 15.00 – 18.00 08-765 50 38.

För ROLF RIDDERWALL är målen ständigt nya

Platsen var Fruängens idrottsplats. En blyg men idrottsintresserad 7-åring tog mod till sig och gick fram till fotbollstränaren mitt på planen och frågade om han fick vara med. Det fick han. I lyckan över detta sprang han hem och hämtade sina idrottsgrejor på världsrekordtid. Året var 1966 och 7-åringen var Rolf Ridderwall. Så kom "Riddarn" att börja som utespelare i fotboll. Men vintern kom och det blev ishockey.

– Tack vare Honken var det då populärt att vara målvakt. Alla krigade om att få stå i mål. Så gjorde även jag, säger Roffe.

Den första framgången att lyckas ta en plats i Fruängens IFs hockeymål har som vi vet kommit att följas av åtskilligt flera framgångar för Roffe.

Nollor i Gnaget

Efter tre år i Fruängens IF hamnade Roffe i AIK säsongen 1970/1971. Där spelade han i 59-laget. Det gjorde faktiskt även den i Djurgården idag inte helt okände Thomas Eriksson. Själv tycker Roffe att han gjorde en bra säsong i AIK.

– Lasse Söderholm, en känd profil i hockeykretsar som för övrigt är Håkan Södergrens svärfar, var min lagledare i AIK. Jag kom ihåg, att när jag hållit nollan hela 10 matcher i följd fram till finalen i S:t Erikscupen, så fick jag en liten målvaktsklubba av Lasse, på vilken han hade skrivit: "Roffe Du höll nollan 10 matcher i följd. Det gör Du aldrig om."

Om Lasse får rätt återstår väl att se. När vi undrar om det var då Roffe fick smeknamnet Mr Zero, svarar han att det egentligen är något som han själv hittat på.

– Du vet att om man någon gång lyckas att hålla nollan, så måste man på något sätt spinna vidare på detta, säger Roffe och skrattar.

Att hålla nollan i ishockey är annars mycket svårt. Hittills har Roffe bara lyckats med detta fem gånger under sina fem säsonger i elitserien.

Meriterad

Trots de 10 nollorna i AIK, fick Roffe ingen plats i AIKs A-lag när 59-laget upplöstes. Roffe gick därför till Hammarby, där han som 18-åring 1977 gjorde sin första division 1-match. Det var mot Västerås IK och det blev seger med 3 – 1. Sin första elitseriematch gjorde Roffe i Djurgården hösten 1981. Det var mot Västra Frölunda på Hovet. Det blev 2 – 2. Två år senare spelade han sin första match i Tre Kronor. Det var mot Sovjet. Roffe har hunnit göra 52 landskamper och medverka i ett OS och en VM-turnering.

Rätt psyke viktigast

Den viktigaste egenskapen man måste vara utrustad med för att bli en bra hockeymålvakt är att man har rätt psyke, säger Roffe och tillägger:

– De bästa målvakter som jag träffat har haft ett mycket stort självförtroende. De verkar heller inte känna någon rädsla för att göra bort sig. Kanske är det just därför som de lyckats så bra. För att bli en bra målvakt måste man givetvis också ha alla de fysiska egenskaper som krävs. Man måste ha god reaktionsförmåga, starka ben och vara snabb. Vissa målvakter har en enorm talang, men saknar andra viktiga egenskaper som till exempel träningsflit och självdisciplin. Det är egenskaper som jag tycker en idrottsman bör ha. Att jag själv kommit så långt som jag gjort tror jag mycket beror på att jag varit ambitiös och noggrann och att jag just haft denna självdisciplin.

Sista utpost

Många menar att det vilar ett större ansvar på en målvakt i ishockey än i någon annan lagsport. Kraven som vi ställer på denna nyckelspelare är därför stora. Inte gärna accepterar vi heller några misstag av denna sista utpost. Stort ansvar och höga krav förpliktigar och som nervös åskådare på läktaren frågar vi Roffe om han själv aldrig är nervös när han står därnere i målet?

– Jo, visst är man det. Själv har jag dock märkt att jag gjort mina bästa matcher när det gällt mycket och jag därmed har haft stor press på mig.

Bäst när det gäller?

– Jag tycker nog att jag är det. Det är under viktiga matcher jag tycker man har den bästa möjligheten att visa både för andra och sig själv vad man går för.

På tal om viktiga matcher så minns vi väl alla främst Roffes fantastiska insats i den avgörande SM-finalen i Scandinavium 1983 och matchen om OS-bronset i Sarajevo 1984. Beträffande bronsmatchen berättar Roffe att han egentligen inte skulle stå i den matchen, men att han fick chansen och därför var angelägen om att göra en bra insats.

– Jag kom ihåg att jag före den matchen sa till vår materialförvaltare att det skulle bli min match. Jag var helt inställd på det. Det blev det också. Jag höll nollan. Så har man bara rätt inställning tror jag man kan komma ganska långt.

Säkert är det dessa egenskaper som bidragit till att göra Roffe till en så duktig målvakt.

Spelet kring kassen

Roffe menar att det är främst i spelet runt kassen som han utvecklats under de senaste åren. Det innebär säger han att man som målvakt är aktivare i sitt spel och mer deltager i spelet genom att stoppa puckar från mittzonen, bryta passningar med

klubban och oftare sätta pucken i spel. Vi frågar Roffe om man som målvakt tittar mycket på hur andra målvakter spelar och om man kan bli så påverkad av någon annan målvakt eller målvaktsstil att man rent av försöker att agera likadant?

– Nej, det tror jag inte. Jag vet att det var många duktiga målvakter som försökte att plagiera Pelle Lindbergh. Det tog inte mer än ett år så hade de stagnerat som målvakter. Du bör som målvakt vara medveten om att det inte går att kopiera någon. Ta till exempel en målvakt som är mycket reaktionssnabb och därför står mycket på mållinjen i sitt spel. Skulle en placeringssäker målvakt ta intryck av detta och ställa sig mer på mållinjen, så skulle han säkert komma till korta. Vi är alla som målvakter olika utrustade psykiskt och fysiskt och det gäller därför att utifrån sina egna kvalitéer försöka att hitta en egen spelstil. Du kan titta och lära av vad Du ser och kanske påverkas av det, men Du skall aldrig som målvakt försöka att kopiera någon annan.

Höga krav

Det stora ansvar som det innebär att vara elitseriemålvakt leder oss till frågan vem som egentligen ställer de största kraven på Rolf Ridderwall. Är det Rolf Ridderwall själv, laget, tränaren, publiken eller någon annan?

– Givetvis ställer jag stora krav på mig själv. Omedvetet är dessa krav nog samtidigt en konsekvens av de krav som andra ställer på mig.

Roffe menar att om han tänker för mycket på detta med alla krav som ställs från olika håll så kan det lätt bli en störning i målvaktsarbetet och tillägger:

– Skulle Du glömma alla krav och bara gå ut och spela för att Du tycker det är roligt, så skulle Du förmodligen lyckas bättre. Med åren lär man sig dock att hantera även detta.

Vad tänker Du själv på när Du står där i målet under matcherna?

– Jag tänker på själva matchen. Det är viktigt att man gör det. Ibland händer det att man råkar tänka på annat. Då är Du snett ute och har förmodligen misslyckats med Din uppladdning. Total koncentration inför uppgiften är vad som gäller under matcherna.

Laddning

Roffes målvaktsstil bygger mycket på att han hela tiden är alert och offensiv i sitt spel. Han tycker att han jämfört med vissa andra målvakter är något kortare i sina rörelser, vilket gör att han hela tiden måste attackera för att nå pucken. För att lyckas med detta krävs en ordentlig uppladdning inför varje match. Sådant sliter i längden menar Roffe och säger att han därför funderat mycket på hur han egentligen skall ladda inför matcherna.

– Förr kunde jag gå och tänka på matcherna och peppa upp mig i flera dagar. När jag så gick in till matcherna var därför adrenalinhalten hög. Jag hade genom uppladdningen mobiliserat en oerhörd energi och vilja. Många gånger var jag så laddad att jag tror att jag skulle ha kunnat flytta hela Isstadion bara på viljestyrka.

Idag laddar Roffe inte lika mycket som förr. Han säger sig dock kompensera detta på annat sätt. En av orsakerna till att det gått så bra under de senaste matcherna tror Roffe mycket beror på att han mer än tidigare lyckats att växla mellan koncentration och avslappning under själva matcherna.

– Maximal koncentration kan Du bara uppnå under ett mycket kort tidsintervall, sedan faller koncentrationen. Om Du därför slappnar av när spelet så tillåter, så ökar Dina möjligheter att uppnå en maximal koncentration just vid de tillfällen när situationen i spelet så kräver. Härigenom ökar Du din spelstyrka. Även om jag laddar mindre inför matcherna idag jämfört med tidigare så har jag dock kvar min gamla vinnarinstinkt.

Skymda målvakter

När motståndarlaget anfaller uppstår det ofta täta situationer med många spelare på en liten yta framför mål. Det gör att Du som målvakt ofta är skymd och därför inte kan se och reagera på skotten förrän väldigt sent. Från läktaren undrar man många gånger: Hur hinner Du som målvakt överhuvudtaget att reagera?

– Många räddningar och reaktioner i de lägena ligger nog lite över det medvetna. När jag själv efteråt tänker på vad jag gjorde i dessa situationer så kan det många gånger vara svårt att veta det.

Spelet kring kassen.

När vi frågar Roffe om det inte också i många fall handlar rätt mycket om tur så håller han inte med oss om det utan ger oss en annan förklaring:

– Den där turen som man så ofta brukar tala om att bra målvakter har, ser jag mer som ett resultat av en målvakts självförtroende, erfarenhet, teknik, fysik och allt det som vi tidigare talade om. Att tala om tur som många gör, tycker Roffe därför är en alltför grov förenkling.

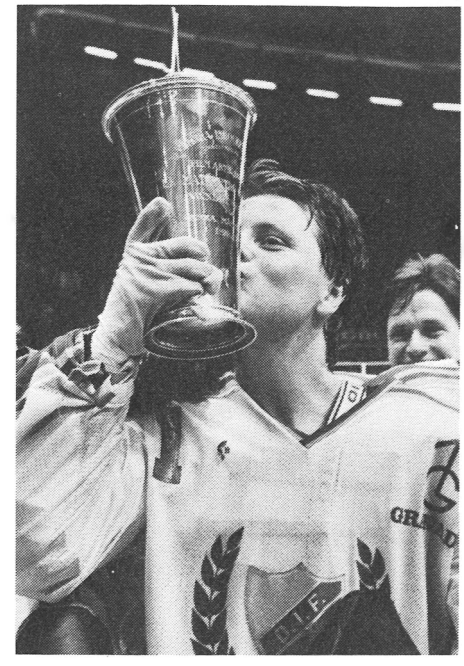

SM-guld 1983. Roffe med SM-bucklan.

Svårast och roligast

Det svåraste läget för en målvakt tycker Roffe är 2 mot 1-situationer, när Du inte är säker på vad backen tänker göra – om han avvaktar, om han tar puckföraren eller om han agerar som om puckföraren skall spela pucken.

– Egentligen skall Du som målvakt veta vad den egna försvarsspelaren gör i de lägena, men jag tycker vi tappat lite i den speldetaljen. Vi var bättre på det förr.

Roligast att stå i målet tycker Roffe det är när laget är tillbakapressat och det är mycket spel kring kassen och han får många skott mot sig – gärna utifrån. Han gillar täta situationer med mycket ingripanden. Det är ju därför man står i mål, säger han.

Oinvigda kritiker

De största experterna brukar som vi vet finnas på läktaren. De tror sig kunna avgöra vilka puckar en målvakt borde ha tagit. På vår fråga om Roffe tycker att sakkunskapen är hög när det gäller att bedöma målvaktsinsatser svarar han:

– Nej, jag tycker inte att den är speciellt hög. Jag kan ta mig själv som exempel. Jag står rätt upprätt i målet och har för övrigt en mycket enkel spelstil. Jag vet att jag mycket enkelt skulle kunna lura många journalister bara genom att slänga mig lite extra och vara lite mer spektakulär i min spelstil.

Apropå detta med att bedöma målvaktsinsatser så kommer Roffe särskilt ihåg en match uppe i Skellefteå.

– Jag hade räddat en 10 – 15 styrningar bara genom att komma ut riktigt och vara rätt placerad i målet. Dessutom gjorde jag en hel del bra räddningar och var mycket nöjd med min insats. Men i tidningen stod det endast att Skellefteåspelarna sköt dåligt. Det visar att den som hade skrivit det inte hade förstått det hela. Hade jag istället "slaidat" och lagt mig ned, då hade det i gengäld säkerligen stått att det varit fina räddningar och en bra insats. Att istället stå upp i målet, göra en korrekt sidledsförflyttning och hålla ihop benen tror jag endast de riktigt invigda och de som själva varit målvakter riktigt kan förstå hur svårt det är.

Ombytta roller

För denna intervju har Roffe haft vänligheten att invitera undertecknad på lunch. Vår mötesplats är Trygg Hansas huvudkontor. Roffe har bytt ut målvaktsutrustningen mot slips och en moderiktig klädsel. Istället för målvaktsklubban bär han denna dag en attachéväska i handen. Det är försäkringsmannen och distriktschefen vid Trygg Hansa och inte målvakten Rolf Ridderwall i Djurgården vi träffar. På menyn står varken "Fattiga Riddare", huggorm eller grodor. Vårt lunchsamtal växlar mellan ishockey och försäkringar och jag testar Roffe på följande lilla fundering:

Som målvakt och försvarsspelare skall Du stoppa offensiva anfall, men som marknadsförare av försäkringar skall Du nu istället själv vara offensiv anfallare och övertyga Dina kunder. Ombytta roller skulle man kanske kunna tro?

– Som målvakt har jag alltid drömt om att göra mål. Men att lyckas med att hitta en bra försäkringslösning för någon nöjd kund är på något sätt som att göra mål. Så om Du vill så kan vi säga att min dröm på så vis gått i uppfyllelse, säger Roffe lite skämtsamt.

7 dagar i veckan

Vi frågar Roffe hur han egentligen hinner med att både vara elitmålvakt, satsa på en yrkeskarriär och samtidigt ha en familj att tänka på. Han medger att det kräver sin man och tillägger:

– Jag arbetar 7 dagar i veckan. Det vill därför till att ha en förstående familj. Inte minst min fru har ställt upp och stöttat mig på ett fantastiskt sätt. Eftersom man på något sätt har två jobb så kan det många gånger vara svårt att hinna med allt vad man skulle önska få tid till vid sidan av hockeyn. Många har svårt att förstå det. Ofta får jag frågan varför jag inte gör det och varför jag inte gör det. Andra undrar varför jag aldrig hör av mig o s v. Speciellt på vinterhalvåret blir det väldigt komprimerat. Egentligen borde alla vara lediga en dag i veckan för att få tid att koppla av och möjlighet att ladda batterierna.

Foto Ralf Gustavsson

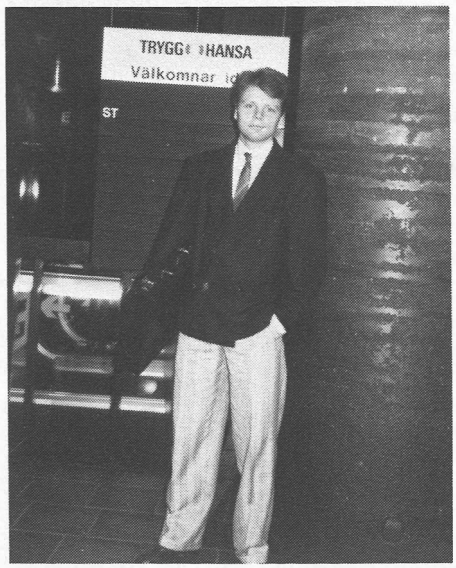

Målvaktsklubban utbytt mot attachéportfölj

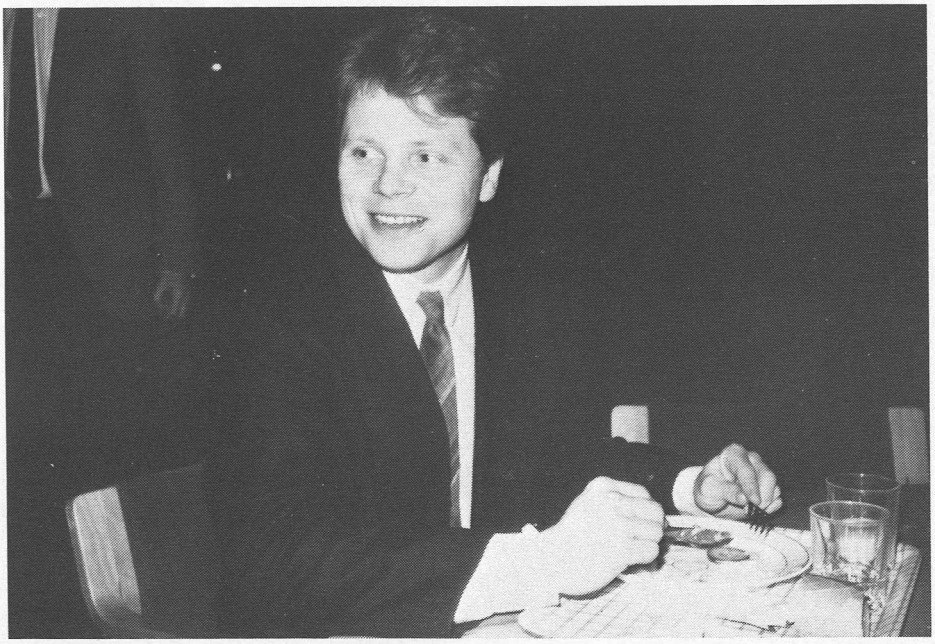

Djurgårdarens lunchvärd Rolf Ridderwall

John Cleese

Vad gör Du när Du kopplar av?

– På sommarhalvåret åker vi ut med båten och jag spelar golf, men jag tycker även det är avkopplande att bara vara hemma.

När han är hemma påtar han gärna i trädgården. Av Roffes färdigheter i målet kan vi förmoda att det då handlar rätt mycket om arbete med plockpotatis. Även under de mest hektiska perioderna försöker Roffe att varje kväll få en stund för sig själv. Då lyssnar han gärna på musik. Helst lyssnar Roffe till Genesis, Santana och Pink Floyd. Han säger sig vara musikalisk allätare, men tycker att hans musikval alltmer kommit att utvecklas åt jazzhållet.

Humor är något annat som Roffe uppskattar mycket. Han tycker det är ett viktigt inslag i tillvaron. Favoritskådespelaren heter John Cleese som han är en stor beundrare av. John Cleese har allt menar Roffe och tycker att hans Monty Python-filmer och TV-serie Pang i Bygget är riktiga höjdare.

– Jag gillar nog mest den lite mer sjuka humorn, som många kanske tycker att detta är, tillägger Roffe.

Försäkringar

När vi går igenom Trygg Hansas lokaler tittar de flesta igenkännande på min lunchvärd. Många kommer också fram och hälsar och växlar några ord. Vi frågar Roffe om han inte i sitt försäljningsarbete har nytta av att vara just målvakten Rolf Ridderwall, som alla känner igen och vet vem det är. Även om det är så, säger han att han inte vill utnyttja detta. Däremot tillägger han att det är bra om folk vet vem han är, när de någon gång behöver hjälp med någon försäkringslösning. Och försäkringar är faktiskt något som vi alla måste ha, säger Roffe och tillägger:

– I mitt arbete möter jag alltför ofta människor som inte bara är oförsäkrade utan även felförsäkrade. Jag ser min uppgift som att hjälpa mina kunder att hitta rätt försäkringslösning, så att de varken har för mycket eller för lite försäkringar. Att till exempel ha sitt lösöre för lågt försäkrat har alltför många i onödan haft negativa erfarenheter av. Eftersom det dessutom finns många olika slag av försäkringar, så gäller det också att hitta en totallösning för kunden. Att samla sina försäkringar brukar vi säga vara ett sätt att sänka sina premier, hävdar Roffe.

Roffe ägnar dessutom även mycket av sin tid åt att arbeta med försäkringar för bilföretagen och företag med stora vagnparker i Stockholmsdistriktet.

Via Fruängens IF har Rolf Ridderwall med meriter från Tre Kronor och Djurgårdens hockeylag även lyckats att försäkra sig om en plats i Trygg Hansas lag. Att teckna försäkringar har blivit ett nytt mål. För målvakten Rolf Ridderwall är målen ständigt nya.

Ralf Gustavsson

"När vi kommer så kommer vi i stora massor"

Så optimistiskt uttrycker sig *Torstein Storaekre,* 9 år, som på uppdrag av Djurgårdaren delger läsarna sina synpunkter på evenemangen på Johanneshovs isstadion. Torstein är en flitig ishockey-besökare och missar sällan en djurgårdsmatch.

Torstein uttalar sig som representant för den yngsta generationen av åskådare. Han har synpunkter på bland annat servicen för publiken inför det nya isstadion som skall byggas.

Torstein har flyttat till Stockholm från Oslo. I Norge är ishockeyn på stark frammarsch. Om några år kanske norrmännen kan mäta sig med svenskarna i ishockey. I varje fall hoppas Torstein på detta.

Torstein har sammanfattat sina synpunkter i den här artikeln för TV:s *Åke Wilhelmsson.*

– Av Torstein Storaekre
(berättat för Åke Wilhelmsson)

Det bästa som finns i ishockey är när Djurgården gör mål. Då tittar jag alltid på Leif Boork, som jag tror betyder mycket för laget. Han ser alltid lika lugn ut. Han kan säkert mycket om ishockey och med honom kan det här laget komma långt.

Jag tycker det är härligt med ishockey. Oftast får man se många mål. Det är fart över spelet. Och särskilt spännande tycker jag det är när det blir utvisning. Då är det så intressant att se hur laget klarar sig. Det spelar i sammanhanget ingen roll vilket lag som drabbas av utvisningen, det är ändå alltid lika spännande att se hur Djurgården klarar sig i "power play" eller i "boxplay".

Jag tycker också om själva inramningen av matcherna. Nationalsången innan skapar en högtidlig stämning, när A-femmorna står uppradade på isen. Anslagstavlan med ständiga målrapporter från övriga matcher är också kul att följa. Publiken är i stort sett bra och höjer stämningen. Inför det nya isstadion, som skall byggas, skulle jag önska att vi får en eller flera jättebildskärmar, som visar målen i repris och i slow motion. Sådana skärmar finns bland annat på några ställen i USA. För oss som skall titta på ishockey på stadion i framtiden är bildskärmen en given service! Annars kan vi ju lika gärna sitta hemma och titta på ishockey i TV.

Bättre service!

Det nya stadion måste innehålla fler finesser. Jag tycker till exempel att målskyttens namn skall stå på en skärm, precis som i Gavlerinken i Gävle, där jag sett Djurgården spela. Vidare skall där stå passningsläggare och helst hela den femma som är inne vid tillfället. Det kan ju inte vara något problem i dataåldern.

Låt mig få ha några synpunkter på själva arrangemanget. Det måste vara mer action på isen i pauserna. Frågesporter och lekar är bra, men varför inte också fylla ut med litet spännande ishockeybilder från till exempel NHL. Dom kunde med fördel visas upp på stora skärmen (skärmarna).

Det finns också de som vill hänga av sig kläderna i garderob. För min del tar jag gärna med (och på) mig ytterkläderna. Det är inte så viktigt. Bara det är lagom varmt i hallen. Det får inte vara kyligt. En restaurang där man kunde äta före eller efter matchen vore heller inte så dumt. Däremot tror jag inte att en bar vore så bra. Folk skulle dricka för många drinkar och bli bråkiga.

Snyggt med gul-lila

Djurgårdens dräkter är det många som har åsikter om. Själv tyckte jag väl inte att den nuvarande gul-lila dräkten var så vacker i början. Men man vänjer sig snabbt. Med tiden tycker jag till och med att dräkten har blivit snygg. Huvudsaken är väl att Djurgården tjänar pengar på den. Över huvud taget är jag inte så störd av reklamen på matcherna. Det är spelarna jag tittar på. Jag gillar till exempel Tommy Mört för att han kämpar. Jag gillar Håkan Södergren för att han är en bra spelare. Speciellt säker tycker jag han är när han kommer ensam med målvakten. Det är sällan han missar mål i de lägena. Över huvud taget gillar jag Djurgården, när laget spelar tufft och kämpar bra. Det har de

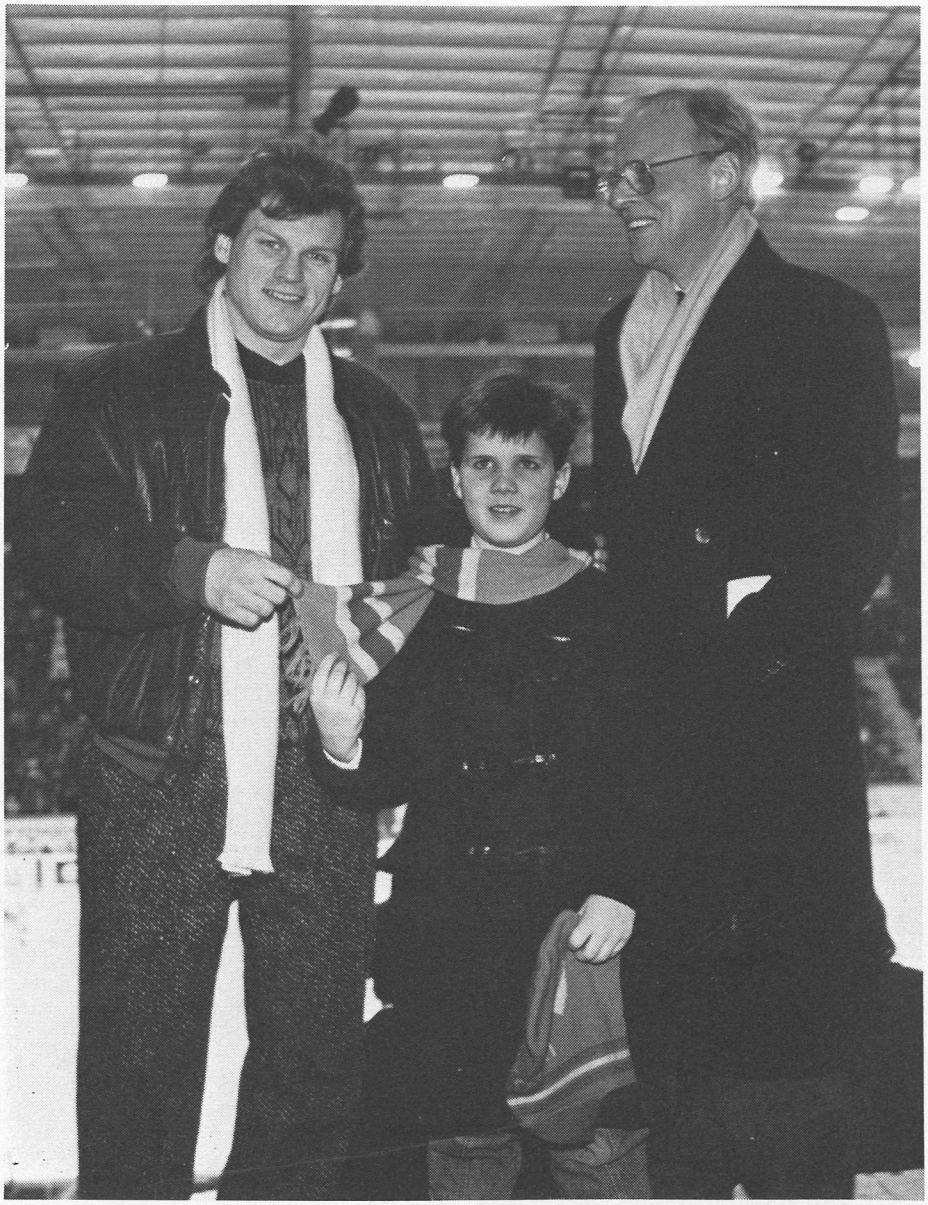

Torstein Storaekre tillsammans med en av idolerna i Djurgården och Tre Kronor, Håkan Södergren. Håkan är enligt Torstein Djurgårdens för närvarande bäste spelare. Speciellt bra är han när han kommer ensam med motståndarmålvakten. Han missar nästan aldrig. Det är Åke Wilhelmsson som skrivit ner Torsteins synpunkter i denna artikel åt Djurgårdaren.

gjort i flera matcher i vinter och det går nästan alltid bra, när de skärper sig.

En intressant och viktig uppgift i ett ishockeylag har målvakten, som ofta är i kontakt med pucken. Djurgården har två bra målvakter. I dag tycker jag Rolf Riddervall är den bäste. Han är rutinerad och säker. Hans Göran Elo är ung och kan bli lika bra som "Riddarn".

En annan sak som slår mig är att en ishockeymatch kan svänga så fantastiskt. Jag hade förmånen att få se Djurgårdens bortamatch mot Luleå i januari. Luleå ledde ett tag i första perioden med 3 - 0. Det såg ut att vara kört. Strax före första periodpausen gjorde Djurgården 3 - 1. I början av andra perioden gjorde man två snabba mål för att sen slutligen ta hem spelet med 4 - 3! Det var spännande och förstås härligt.

Kenta välkommen

Framtiden ser ljus ut för Djurgårdens ishockey, enligt min mening. Jag missunnar ingen av dagens spelare en framtid i NHL, men jag hoppas och tror att man får behålla hela laget. Om någon får ett anbud tycker jag att man skall försöka behålla honom. Sen tycker jag att det skall bli intressant med Kenta Nilsson i Djurgården igen. Han skall ju komma tillbaka till nästa vinter. Jag har aldrig sett honom, men alla jag känner säger att han var så bra, när han spelade här förut. Några värvningar från andra elitserielag behöver Djurgården inte göra. Det är bättre att satsa på egna ungdomar eller ungdomar som bor och trivs i Stockholm.

När jag skriver detta ligger Djurgården på fjärde plats i elitserien med massor av matcher kvar att spela. Jag törs ändå komma med ett säkert tips: Djurgården går till play off!

Lyssna på oss!

Det jag fått ur mig nu är en rad spridda tankar om Djurgårdens ishockeylag av i dag och matcharrangemangen på Johanneshov. Jag vill med den här artikeln ge dem som styr och ställer inte bara i Djurgården utan också i andra klubbar eller organisationer och förbund en vägledning om hur den bland publiken allra yngsta generationen tycker. Det är ju jag och mina kompisar som så småningom skall fylla läktarna, så det finns all anledning att lyssna på oss.

Låt mig sammanfattningsvis uttrycka mig så här:

Glädje och spänning är avgörande för evenemangen, vare sig det gäller själva matcherna, förspelet, pauser, rapportsystem från andra matcher osv.

Plus ett KÄMPANDE hemmalag.

Foto: Per Broman

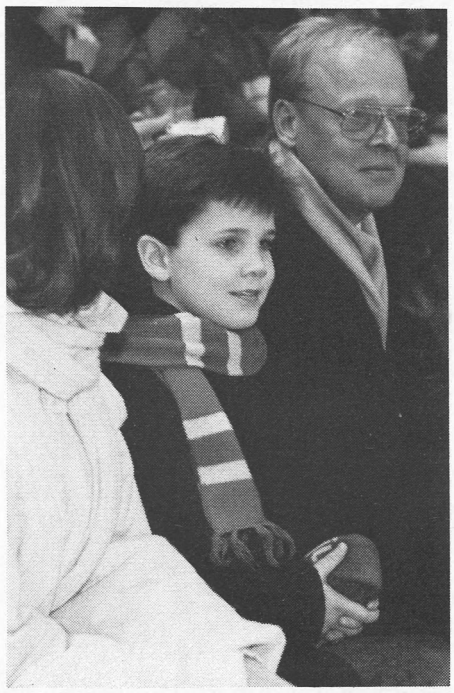

Det skall vara glädje och spänning på hockeymatcherna. Ishockey är kul, konstaterar Torstein Storaekre.

Det här är en speciellt härlig stund för Torstein. Tillsammans med lagkaptenen Kalle Lilja poserar han glatt framför kameran efter det att Djurgården besegrat Björklöven med 4 - 1! För Torstein var det en skön revansch. I sin första match på Johanneshov för två år sedan fick han nämligen uppleva en Djurgårdsförlust mot just Björklöven. Men förlusten gick snabbt över. I nästa match fick han se Djurgården besegra AIK, berättar han.

Allt det där har vi en hel del av redan i dag. Men låt det bli ändå mer i framtiden! Då kommer också den yngsta generationen till stadion. Och när vi kommer, så kommer vi i massor!

Vad vill du läsa om i Djurgårdaren?

Klipp ur talongen och skicka den snarast möjligt till

Tidningen Djurgårdaren, Klocktornet Stadion, 114 33 Stockholm

Jag vill läsa om (motivera gärna varför)

.....

.....

.....

Namn .....

Adress .....

.....

Telefon .....

SPORTSLIGT BAKSLAG, PUBLIKFRAMGÅNG OCH REVANSCH

huvudtema på fotbollens årsmöte

– Nu återstår jobbet! Men med det här årsmötet har vi visat att den gamla "djurgårdsandan" fortfarande finns kvar. Nu ska vi tillsammans med all den kraft som finns i den här gamla fina föreningen jobba vidare.

Så avslutade Birger "Farsan" Sandberg DIF-fotbollens årsmöte den 1 december i klubblokalen på Stadion.

Även omvalde fotbollsordföranden Bengt Broberg såg framtiden an med tillförsikt då han sammanfattade årsmötet:

– Djurgårdens fotboll är ute efter revansch. Det finns så mycket kunnande och lir i det här laget så jag tror att vi kan se optimistiskt på 1987.

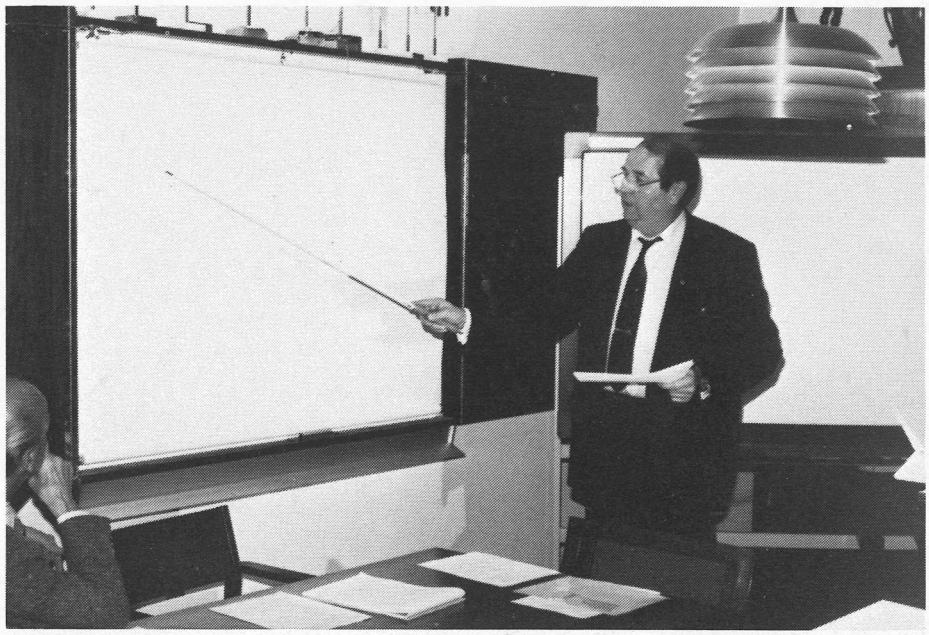

Bengt Broberg redovisar utfallet för årsmötet.

Fotbollens årsmöte kom att till stor del handla om revansch för den minst sagt misslyckade sportsliga säsongen 1986.

För även om de sportsliga framgångarna uteblivit så kunde Bengt Broberg och Hans Swedberg redovisa att satsningen på en egen marknadsorganisation givit ett mycket bra resultat. Av redovisningen framgick hur avgörande de inkomster som marknadsorganisationen skapar är för fotbollssektionens ekonomi.

Föreningen har, enligt Hans Swedberg, under den gångna säsongen haft ett massivt stöd från olika företag inom ramen för Stockholms Stolthet, DIF-poolen och annonser i matchprogram och inte minst på arenan.

Det framhölls att även om begreppet Stockholms Stolthet i mångas öron kommit att uppfattas som kontroversiellt, så har lanseringen av detta marknadsföringsbegrepp frambringat både pengar och massmedial uppmärksamhet kring fotbollslaget.

Trots marknadsgruppens framgångsrika arbete så har debet och kredit inte gått helt ihop, utan ett underskott redovisas för den gångna säsongen.

– Men då har vi inte tagit hänsyn till eventuella spelarförsäljningar, sade Broberg.

Senare blev det ju känt att Per Millqvist valt IFK Göteborg. Och den affären bör ge DIF-ledningen en hel del sköna slantar att justera förlusten med!

I publiktoppen

Publiksnittet för Djurgården var trots de uteblivna sportsliga framgångarna, mycket

Årsmötets ordförande Birger "Farsan" Sandberg med årsmötets protokollförare Olle "Lill-Lappen" Hellström.

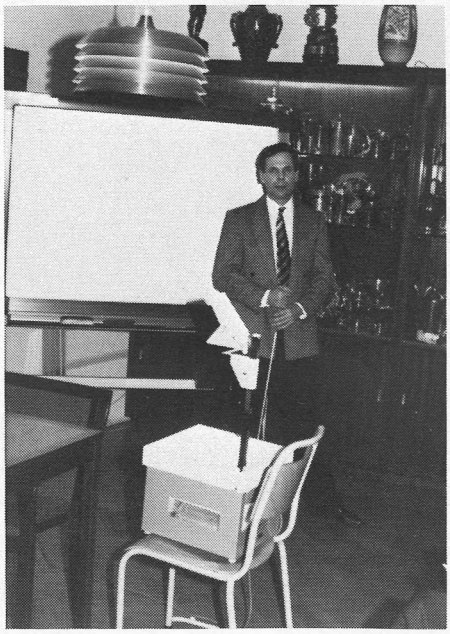

Hans Swedberg.

gott. Djurgården kan redovisa en topplacering i allsvenskans publikliga 1986. Sammanlagt har 64 000 åskådare kommit till DIF:s 11 hemmamatcher på Stockholms Stadion. Den publikstatistiken placerade DIF bland de verkligt stora publiklagen i årets allsvenska.

Dessutom framkom det på årsmötet att sju av årets allsvenska fotbollslag redovisat ett betydligt sämre ekonomiskt resultat än Djurgårdens IF.

– En konsekvens av det dåliga spelet var ju att segerpremierna till spelarna inte blev så stora som vi budgeterat. Så där tog vi ju igen en del, sade Broberg.

Kritik

Flera gamla djurgårdare fanns med på mötet. Jompa Eriksson, Sigge Bergh, Gunnar Lundkvist med flera. Alla mötesdeltagare var inte odelat positiva.

Sigge Bergh ville likna årets säsong vid en stor flopp:

– Djurgården måste hamna i Guiness rekordbok med så många nyförvärv som det fanns i laget inför årets säsong.

Två nya i styrelsen

Till nya ledamöter i styrelsen utsågs Åke Bogelius, aktiv inom ungdomssektionen, och Ronald Åhman, f d aktiv i föreningens A-lag.

Bengt Broberg och Gösta "Knivsta" Sandberg omvaldes. Per Kotschack har kvar ytterligare ett år på sin mandatperiod.

Bo Andersson fortsätter som överstyrelsens representant i fotbollssektionens styrelse ännu ett år.

Jan Lilja och Olle "Lill-Lappen" Hellström lämnade sina styrelseuppdrag. "Lill-Lappen" utsågs dock av styrelsen till adjungerad ledamot med särskilt ansvar för scouting av nya spelare samt för kontakterna med Fotbollförbundet, Serieföreningen Elitfotboll och Föreningen Div I Norra.

Dessutom adjungerades Lars Hedström till fotbollstyrelsen. Han ska i huvudsak ansvara för ekonomi och försäkringsfrågor.

Fotbollsstyrelsen fick därmed följande sammansättning:

Av årsmötet valda ledamöter:

	Mandatperiod	Utgår
Bengt Broberg, ordförande	1 år	1987
Åke Bogelius, sekreterare	2 år	1988
Ronald Åhman	2 år	1988
Per Kotschack	2 år	1987
Gösta Sandberg	1 år	1987

Överstyrelsens representant:
Bo Andersson

Adjungerade:
Lars Hedström
Olle Hellström

Till valberedning utsågs:
Björn Alkeby
Jörgen Lindman
Bo Andersson
George Johansson (sammankallande)

Casslind bäst

I samband med årsmötet utsågs backen Roger Casslind, som var en av flera aktiva DIF-are som var med på årsmötet, till Årets Djurgårdare av supporterföreningen. Andra spelare som syntes i den talrika årsmötespubliken var Joacim Sjöström, Glenn Schiller, Vito Knezevic, Lars Sandberg med flera.

Trots det dåliga idrottsliga resultatet för verksamhetsåret 1986, finns det säkert fog att tro på ett betydligt mera framgångsrikt 1987 för Djurgårdens fotbollssektion!

Åtminstone om man får tro årsmötet den 1 december . . .

Dan Svanell

Den nya fotbollsstyrelsen: Fr v Lars Hedström, Bengt Broberg, Åke Bogelius, Bo Andersson, Olle Hellström, Per Kotschack, Ronald Åhman och Gösta "Knivsta" Sandberg som intagit gammal god vänsterytterposition.

Foto: Ralf Gustavsson

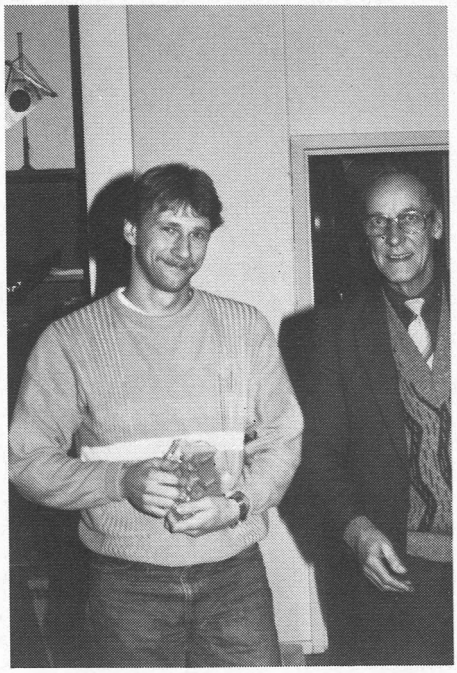

Roger Casslind med Supporterklubbens ordförande Sven Öberg.

Allsvenska matcher 1986

DIF – Kalmar	2 – 1
Elfsborgs IF – DIF	4 – 0
DIF – Hammary IF	1 – 3
Örgryte IS – DIF	0 – 3
DIF – IFK Göteborg	0 – 4
AIK – DIF	3 – 2
Östers IF – DIF	3 – 1
DIF – Halmstads BK	0 – 0
IK Brage – DIF	0 – 1
DIF – IFK Norrköping	3 – 1
Malmö FF – DIF	2 – 0
DIF – Malmö FF	0 – 3
DIF – IK Brage	0 – 1
IFK Norrköping – DIF	4 – 0
DIF – AIK	0 – 2
IFK Göteborg – DIF	3 – 0
DIF – Östers IF	3 – 1
Halmstads BK – DIF	1 – 0
DIF – Örgryte IS	3 – 4
Hammarby IF – DIF	0 – 2
Kalmar FF – DIF	3 – 1
DIF – Elfsborgs IF	3 – 0

Djurgården har i allsvenskan 1986 använt hela 24 spelare

	Matcher	Mål
Stefan Rehn	22	6
Sören Börjesson	22	5
Stephen Kullberg	22	1
Joacim Sjöström	21	–
Leif Nilsson	20	–
Glenn Myrthil	16	3
Kjell Granqvist	15	3
Gary Williams	14	1
Brian McDermott	12	2
Svante Mjörne	12	2
Stefan Hermansson	12	1
Lars Sandberg	11	–
Thomas Sunesson	10	2
Roger Casslind	10	–
Vito Knezevic	10	–
Per Millqvist	8	–
Glenn Schiller	8	–
Stefan Svensson	7	–
Patrik Eklöf	5	–
Ulf Lundberg	4	–
Leif Lövegard	1	–
Peter Mörk	1	–
Stefan Rexin	1	–
Kimmo Rohlin	1	–

TOMMY ENGSTRAND:

"Fotbollsmissen den största någonsin . . . . . ändå är Djurgården laget i mitt hjärta"

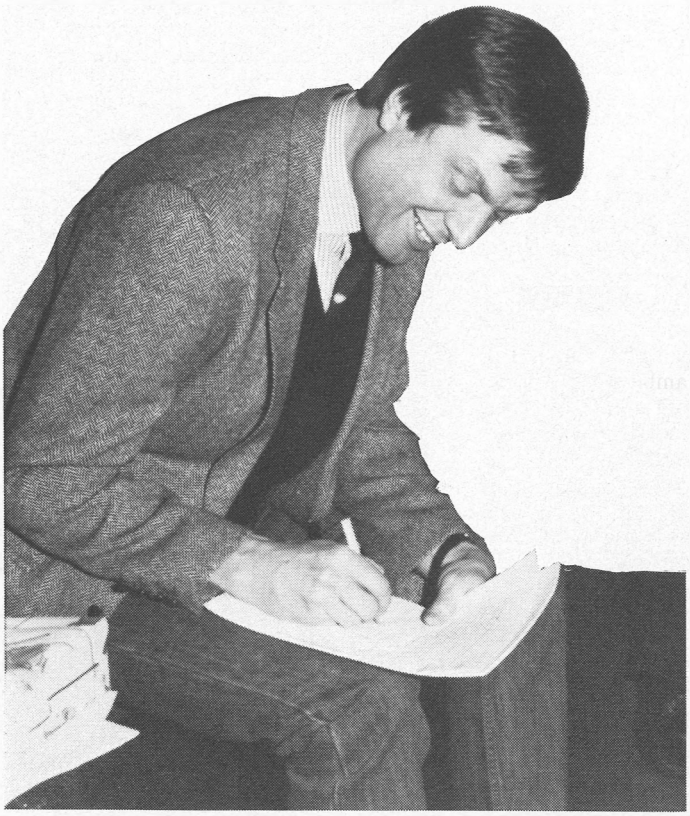

Foto: Ralf Gustavsson

Djurgården åkte ur allsvenskan i fotboll och visst känns det för DJÄVLIGT! Det gäller att tala i klartext, inte hymla. Nu vet jag att många djurgårdare kommer att hoppa på mej igen. Precis som skedde förra gången jag sa och skrev vad jag kände efter ett misslyckande. Då var det 1983 och Djurgården missade kvalet till allsvenskan och jag skrev en personligt färgad artikel i Expressen. Den var kritisk och den andades uppgivenhet. Det sistnämnda ångrar jag. Annars står jag till 100 procent för allting som jag då framförde. Herregud, vilket liv det blev! Telefonen ringde, breven strömmade in, kommentarerna "på stan" var spydiga. Kören var dock inte ensidigt negativ. Många hörde av sig och de var djupt oroliga i den blårandiga själen: vad håller på att hända, vart är gamla Djurgården på väg, vad ska vi göra för att hjälpa till???

Goda utsikter

Jag skulle vilja karaktärisera 1986 års fotbollsmisslyckande som ett av de största någonsin för en svensk idrottsförening. Äntligen, äntligen var målet, allsvenskan, nått. Spelare köptes in i parti och minut. Träningsmatcherna såg lovande ut. Djurgården fick en våldsam uppbackning – inte minst i press och massmedier. TV:s fotbollskunnige Bo Hansson tippade Djurgården som seriesegrare, själv trodde jag på en slutspelsplats. Och så sprack ballongen fullständigt. "Stockholms stolthet", konkurrenterna hånskrattade . . . Ner i "tvåan" igen (visserligen numera kallad ettan, men det är ju bara kosmetika). Dags att åter titta in på fotbollens bakgårdar, medan MFF, IFK Göteborg och AIK solar sig i glansen i de fina salongerna . . .

Bittert

Det känns bittert. Nu ska man ju förstås bara "kavla upp ärmarna och komma igen" och "spilld mjölk är inget att gråta över" och "man ska inte se bakåt, utan bara framåt", ja, det går ju att stapla klichéerna i det oändliga. Dock: det **är** nödvändigt att se bakåt. Man måste gå igenom ett misslyckande grundligt för att om möjligt se till att det inte upprepas. Man lär av misstagen, det är också en kliché. Men en fan så sann kliché. Det gäller att ärligt kunna titta varandra i ögonen och säga: detta har vi – du och jag och andra – gjort fel. Vi står för det och skyller inte ifrån oss. Nu ska vi se vad vi kan lära av missarna så att dom inte upprepas.

Facit

Varför gick det som det gick för Djurgårdens fotboll 1986? Ja, jag har givetvis inga tankar om att jag sitter inne med den absoluta sanningen. Ett försök till personlig analys ser ut så här: **1**) laget var varken fysiskt eller psykiskt moget för allsvenskan **2**) i ivern att nå snabba framgångar köptes på tok för många nya spelare in och i några fall, tycks det mej, var det köp för köpets skull, inte för att laget **behövde** exakt dom spelarna **3**) det saknades en ledargestalt på planen, en som vågade något och kunde inspirera och **dra igång** de andra när det började gå trögt och huvudena hängde.

Alltså: det är alltid lätt att kritisera när man sitter med facit i hand, men det är i facit de rätta svaren står och det går aldrig att komma ifrån med överslätande snack. I facit står att Djurgården misslyckades, det är detta vi har att utgå ifrån.

Att laget inte var 100-procentigt fysiskt tränat kom som en total överraskning. Man må åka ur allsvenskan av många orsaker men inte p g a bristande kondition. Jag vet att träningsförhållandena lämnar mycket i övrigt att önska, men i Lill-Jans-skogen finns många småvägar och stigar att jaga fram på. Det går att träna där varje dag under ett år utan att tråkas ut av att behöva springa samma bana flera gånger.

Björn Westerberg

Då är vi inne på tränaren Björn Westerberg. Jag känner Björn Westerberg ganska bra. Han är en ytterst seriös yrkesman, kanske lite för seriös ibland. Men ingen kan ta ifrån honom hans yrkeskunnande. Han har gjort utomordentliga jobb med Åtvidaberg och med IFK Göteborg. Han var en uppskattad kraft i Svenska Fotbollförbundet. Vad jag vet predikar Björn Westerberg att bollen ska vara med i alla träningsmoment och att varje spelare måste ta sitt ansvar. Nu tycker jag att detta med bollen i varje övning är en aning överdrivet; t o m de stora proffsklubbarna på kontinenten tränar kondition i form av **löpning** utan boll. I alla fall en gång i veckan säsongen igenom.

Det var nog mer på ansvaret bland spelarna som Björn Westerberg föll. I IFK Göteborg fanns personligheter på snart sagt varje plats i laget. Varje lirare tog sitt ansvar, vare sig det gällde träning eller matcher. Det kanske inte alltid är så lätt för tränaren att direkt upptäcka vad som fattas den enskilde spelaren, eller vad som i ett visst ögonblick håller på att hända med ett lag. Där kan mogna spelare med sunt självförtroende och ödmjukhet hjälpa till. Den känslan, den kontakten mellan spelare och tränare tror jag inte fanns i fjolårets Djurgården.

Omänskliga krav

Björn Westerberg fick alltså sparken och tidigare under säsongen hade ishockeyns Gunnar Svensson fått gå samma väg. Jag förstår Bengt Broberg. Han tar föredömligt sitt ansvar och agerar hela tiden med Djurgårdens bästa framför ögonen. Men det **ger** dålig image att sparka folk till höger och vänster. Det blir negativt snack kring en sådan klubb. Det krävs av stora ledare att dom ska se, veta, känna vem eller vilka som passar in just i den förening dom leder och representerar. Ja, jag vet att det handlar om mer eller mindre omänskliga krav, men i den riktning som elitidrotten utvecklats i dag så blir kraven bara högre.

Jag vet inte om uppgifterna i pressen stämmer som säger att Björn Westerberg presenterade en önskelista med spelare för styrelsen och att denna styrelse gjorde allt för att ge honom de spelare han ville ha. Under alla omständigheter blev listan för lång. Här gäller det att ha "fingertoppskänsla", att mer eller mindre förnimma vilka spelare som kommer att tillföra något, de som är de rätta typerna för den egna föreningen. Laget som spelade upp Djurgården till allsvenskan fick inte chansen att visa vad det gick för i kvalificerade sammanhang och det tror jag var en stor miss. Jag tror – utan att ha några som helst bevis – att det skapade en negativ stämning som blev förlamande när det gällde allvar på planen. Jag är således övertygad om att Djurgården kämpat sig kvar i allsvenskan med endast ett par nyförvärv och med **stommen** kvar från lyckoåret 1985. Björn Westerberg hävdar motsatsen. Han menar att det hade gått ännu sämre utan de nya. Där tror jag att Björn Westerberg har fel.

Jag vill heller inte – som en del djurgårdare – skylla på otur och skador. En ambitiöst och riktigt satsande allsvensk förening ska klara av skador även om dom är många och ofta återkommande. Tur och otur brukar ta ut varandra i långa loppet.

Värva – köpa

Framför mej på köksbordet när jag skriver detta ligger ett klipp ur HBK-bladet, vilket är en liten medlemstidning för Högaborgs BK i Helsingborg. Där skriver AB-journalisten Ken Olofsson under rubriken "Det är ledarna som styr fotbollens kulturarv" en liten fin artikel, men jag håller inte med honom på alla punkter.

"Fotbollshistorien visar många exempel på fåfänga försök att snabbköpa kultur i form av spektakulära värvningar: Oddevold, Gunnarstorp, IFK Stockholm, Sirius... korta stunder av lycka har ersatts av ett långvarigt mörker. "Så långt Ken Olofsson, som dock lika gärna hade kunnat räkna upp IFK Göteborg, AIK och IFK Norrköping, etablerade fotbollsstorheter som till och från under åren har "köpt ihop" lagen. Återigen: det gäller att "köpa rätt". Det var rätt spelare, rätt personligheter när IFK Norrköping en gång "värvade" (som det hette på den tiden) bröderna Nordahl och brödraduon Holmquist. Det var skickliga köp när IFK Göteborg – då i division 2 – satsade på Björn Nordqvist och Ove Kindvall. Spelare som ville ge något av sig själva för sin nya förening och som tack vare rutin, solidaritet, ambition och proffsighet lyfte IFK Göteborg de första stegen på den framgångsklättring som vi inte ser slutet på än i dag.

Framsynta ledare

Men Djurgårdens värvningskampanj inför 1986 slog fel. Den gick lika galet som den i början av 80-talet. Också då åkte Djurgåden ur serien efter totalt misslyckade satsningar. Då handlade det till största delen om ledarmissar som inte var värdiga Djurgården, en gång de stora och framsynta ledarnas klubb. Med dom orden är jag **inte** ute efter dagens styrelse. Bengt Broberg är en outtröttlig dynamo, Knivsta-Sandberg kommer för alltid för mej att vara "Mr Djurgården" och Pelle Kotschack har ett ärligt djurgårdshjärta som slår så att DIF-märket på tröjan buktar ut. Och nye Rolle Åhman kan säkert göra mer för sin förening som ledare än han gjorde som spelare – det var Rolles egna ord vid årsmötet...

Ändå saknar jag gårdagens Gunnar Lundqvist, Sigge Bergh, Birger "Farsan" Sandberg, Arne Grunander. För att inte tala om "Rövarn" själv, Anders Bernmar, som var en ytterst populär ledare för det härliga gäng som tog vårt första fotbollsguld i modern tid 1954 – 55.

Lättare förr

Alla dessa ledare – och alla som jag inte nämnt, men som inte är glömda – hade en djup känsla för idrott, en social helhetssyn och de levde för och med sitt Djurgården. Men det var lättare på den tiden att leda idrott. Det fanns mer av samhörighet och kompisskap. En förlust betydde inte "tragedi och katastrof" hemska ord i idrottssammanhang som vi tyvärr numera dagligen möter. Då var allting inte heller pengar – numera lär uppemot 90 procent av sammanträdestiden gå åt till att penetrera förslag om hur medel ska kunna tas fram för att få verksamheten att gå ihop. På den "gamla goda tiden" handlade det om amatöridrott – i dag en tuff kommersiell proffsmarknad. Förr käk efter matcherna och lite traktamente till spelarna – i dag ska föreningarna betala in sociala avgifter så att de värsta pessimisterna räknar med att konkurserna är nära förestående bland elitklubbarna.

Realism

Jag minns ett uttalande av den gamle fina djurgårdsledaren Kalle Lilliequist. Vi talade för ett tiotal år sedan om vad som komma skulle för Djurgården och Kalle lade ut texten om Djurgårdens framtid. Så tittade han på mej, log lite snett och sa: "...om vi nu har nå'n framtid..."

Jag vill inte kalla det pessimism, snarare realism. Jag **vill** tro att Djurgården har en framtid – men jag är inte säker. Djurgården är så mycket, tradition, kvalité, lirare, fighters, sammanhållning, fortfarande "laget i mitt hjärta" för en väldig massa människor. Jag själv kommer alltid att vara djurgårdare, hur långt nere i seriesystemet än fotbollen dalar. Det har ju med känslor att göra.

Vändning

Men jag förstår inte riktigt vad som har hänt: senaste allsvenska fotbollsguldet för över 20 år sedan, den senaste allsvenska medaljen daterad 1975. Fyra år i tvåan, nu minst ett till. Ska det behöva vara så? Ska inte Djurgården kunna vara en storklubb i fotboll också? Ska vi släppa till mer mark till IFK Göteborg och Malmö FF – dom ligger redan år före oss. Varför ska inte Djurgården kunna vara med och styra utvecklingen? Går det inte för en och samma förening att driva både ishockey och fotboll i dag på toppnivå?

Det har sagts att det är lättare att få stopp på en oljetanker som har kommit ur kursen än att vända en negativ utveckling för en storklubb. Men det måste ju gå. Kunde IFK Göteborg komma igen så ska Djurgården kunna det. Det behövs arbete, arbete och åter arbete. Och ärlighet. Mot andra och mot sig själva. Det finns inga lättköpta framgångar i dagens elitidrott.

Jag litar på dig, Bengt Broberg. Jag **måste** lita på dig.

Tommy Engstrand

Tommy Engstrand i radiohytten. Foto: Per Broman.

Lägesrapport från handbollssektionen:

Endast för handbollsälskare

Ofta hör man idrottsintresserade uttrycka att handboll är en tråkig sport. Varför sitta och titta på två lag som ömsom kastar boll kring en halvcirkel på ena sidan och ömsom på den andra sidan planen och där målvakternas uppgift tycks vara att plocka ut bollen ur målet varannan minut.

Håller Du med har Du just läst färdigt.

Endast Du som en gång själv spelat fortsätter att älska handboll livet ut. Du handbollsälskare! Läs vidare och ta chansen att bättre lära känna Djurgårdens handbollssektion.

Låt mig ta Dig med till Eriksdalshallen på Ringvägen i Stockholm, en för inbitna stockholmare anrik inomhusarena, som också är Djurgårdens hemmaplan. Det är söndagen efter Lucia och klockan är halv ett på dagen.

Vi är inne i slutskedet av A-lagets sista hemmamatch för hösten innan serien vänder. Motståndare är Ekopojkarna. Men motståndet har varit svagt och Ekopojkarna ligger också mycket riktigt långt bak i division 3-tabellen, medan Djurgården fortfarande är med och tampas högst upp om en kvalplats till division 2.

Matchen har egentligen varit en av "transportsträckorna" fram till de avgörande mötena med Hammarbys och Lidingös farmarlag, med SP och med Södermalm. Konsten är att ändå spela disciplinerat, att inte låta sig lockas in i motståndarnas oorganiserade spel och att göra så många plusmål som möjligt, ifall det blir en målskillnadsaffär i slutändan. Och det klarar Djurgården riktigt hyggligt denna dag.

Efter matchen samlas laget till eftersnack på ett kondis i närheten. Dit kommer denna söndag också några fördettingar, av vilka någon fortfarande då och då spelar en match i B-laget för "nöjes" skull. Stämningen är god och det bjuds på lussebullar till kaffet.

Men.

Nye tränaren Jerker Wald inleder i stället för eftersnack något av ett brandtal. Jerker har ett förflutet i allsvenskan för Ystad och hans skånska avslöjar att han inte är född Djurgårdare. Jerker började träna laget i höstas.

– Låt oss glömma att vi kom igång för sent på säsongen och därför hade en del problem i inledningen av serien, inleder Jerker.

– Det här gänget är alldeles för bra för att harva i 3:an. Men för att vi skall gå till kval och ha en chans att gå upp i 2:an krävs att ni spelare har ambition och motivation. Jag är beredd att satsa på ytterligare träning. Är ni det?

Ordföranden och gamle målvakten Ove Lindberg påminner om att det finns få lediga tider för inomhusträning. Det är tyvärr ett problem, som de flesta klubbar lever med. Men Jerkers entusiasm smittar av sig i decembermörkret och han får med sig merparten av spelarna att ställa upp på ett extra träningspass i veckan utomhus under våren.

På något sätt känns det lite högtidligt att just den här eftermiddagen få sitta med på ett av de där mötena där det finaste inom idrotten kommer fram. När ett kamratgäng bestämmer sig för att satsa det där lilla extra, inte för att vinna ära och berömmelse och alla pengar på toppnivå, utan bara för tillfredsställelsen att laget skall få chansen att kvala till division 2 i Stockholmsserien i handboll.

Vill Du vara med och spela handboll i ett trevligt gäng, som spelar för bra för att harva i trean och som därför gemensamt bestämt att satsa lite extra, så rekommenderar jag Dig att ta kontakt med Ove Lindberg, sektionsordförande och lagledare i Djurgårdens handbollssektion på telefon 710 88 30, eller med Jerker Wald, tränaren och pådrivaren, på telefon 53 16 14. Om Du vill pröva på, men kanske inte är beredd att satsa det där extra, så finns B-laget. Jag lovar att Du inte kommer att bli besviken.

Om Du är handbollsälskare förstås.

Urban Hornberg Djurgården på väg upp. Djurgården är laget som alltid kommer till skott.

Text: Lars-Olof Landin
styrelseledamot
Foto: Per Broman

Återstående seriematcher i Stockholmsserien i handboll

Division 3

28/2	11.00	DIF A – Bolton	Enskedehallen
8/3	16.30	DIF A – Lidingö	Eriksdalshallen

Division 4

8/3	09.30	DIF B – Södermalm B	Farstahallen
15/3	15.00	DIF B – Örby	Enskedehallen
22/3	15.40	DIF B – Östermalm B	Farstahallen

Handbollsordföranden OVE LINDBERG:

"En gång handboll alltid handboll . . .
. . . En gång Djurgår'n " alltid Djurgår'n

Vi intervjuar Ove Lindberg, som våren 1986 valdes till ordförande i Djurgårdens handbollssektion och som sedan fem år tillbaka fungerar som lagledare, Ove har varit med i sektionen sedan 1968.

Det var min far som drog med mig på fotboll redan på den tiden man inte kunde försvara sig. Man gick på Stadion och besåg dåtidens eleganter, Hasse Jeppsson och Birger Stenman och "Mysing" Pettersson och bröderna Tvilling.

Varför blev det handboll?

Jag var aldrig tillräckligt bra i fotboll. Men handboll hade jag spelat från skoltiden i Södra Latin, som på 50-talet hade ett bra skollag. Efter diverse småklubbar hamnade jag därför naturligt i Djurgården till slut.

Har Du alltid varit målvakt?

Javisst. På min tid i skolan ställde man alltid den som var liten och klen i målet. Där var man minst i vägen. Och där har jag stått kvar trots att jag inte är lika klen idag.

Jag var lite för ojämn i mitt spel för att bli stående A-lagsmålvakt i Djurgården, men jag har alternerat mellan A- och B-laget från 1968 tills jag slutade spela 1980.

Håller Du med om att man måste lära sig tycka om handboll?

Ja, det gör jag. Man börjar med det och blir kvar. Men idag har ju handbollen blivit en sport för "hårdingar". Det är betydligt tuffare tag idag än bara för tio år sedan. Dessutom är handbollsspelare dåligt skyddade, men det är sällan man ser några stora gruff i handboll, trots hårda tag, kullerbyttor och smällar, som det alltid blir.

Varför blev Du lagledare?

Det var väl en del övertalning med i spelet. Och som sagt: en gång handboll alltid . . . . .

Hur stor är handbollsverksamheten idag?

Vi har 34 licensierade herrspelare, vilket är ganska mycket. Vi har en fin blandning, medelåldern är 26 år. Det innebär att vi i höst planerar att ha ett A- och B-lag och ett riktigt C-lag, där de sista entusiasterna helt kan roa sig och motionera under trevliga former. Det känns lika fel att blanda de som vill upp med de som är på väg ner, vilket vi måste göra i B-laget idag.

Damsektionen är from i år tyvärr vilande. Vi hade ett damlag förra året, men i år blev det för få deltagare. Vi tittar på om det går att återuppliva damhandbollen igen.

Är det svårt att få träningstider?

Man måste hålla en god kontakt med Stockholms Handbollsförbund. Först till kvarn får först mala. Att vi har så dåligt med tider i år beror på att vi själva var dåligt organiserade förra året när tiderna delades ut.

Nästa år kommer vi att vara mer på alerten och få tillbaks våra extra träningstider. Det behövs sannerligen. Vi räknar med att ha minst två inomhusträningar i veckan.

Hur är slutligen kontakten med firman, AB Djurgården?

Den kontakten beror också mycket på oss själva. Hör man av sig med sina problem, vilka konstigt nog ofta har med pengar att göra, presenterar vad man håller på med och vilka planer man har, så blir man alltid trevligt bemött uppe på kansliet.

En av många anledningar att man är kvar i Djurgården är faktiskt den goda andan, som säkert finns i andra klubbar också. Men, en gång Djurgår'n alltid Djurgår'n!!!

Text: Lars-Olof Landin
styrelseledamot
Foto: Per Broman

Djurgården IF's handbollslag

Övre raden fr.v 2 Sven-Erik Svensson, 11 Mats Adolfsson, 5 Lennart Karlsson, Jerker Wald tränare, 9 Peter Vestberg, 10 Olle Grundström, Ove Lindberg lagledare. Nedre raden: 4 Ulf Bergman, 3 Gunnar Lindberg, 14 Anders Juhlin, 8 Urban Hornberg, 12 Thomas Granlund, 7 Janos Luxenburg

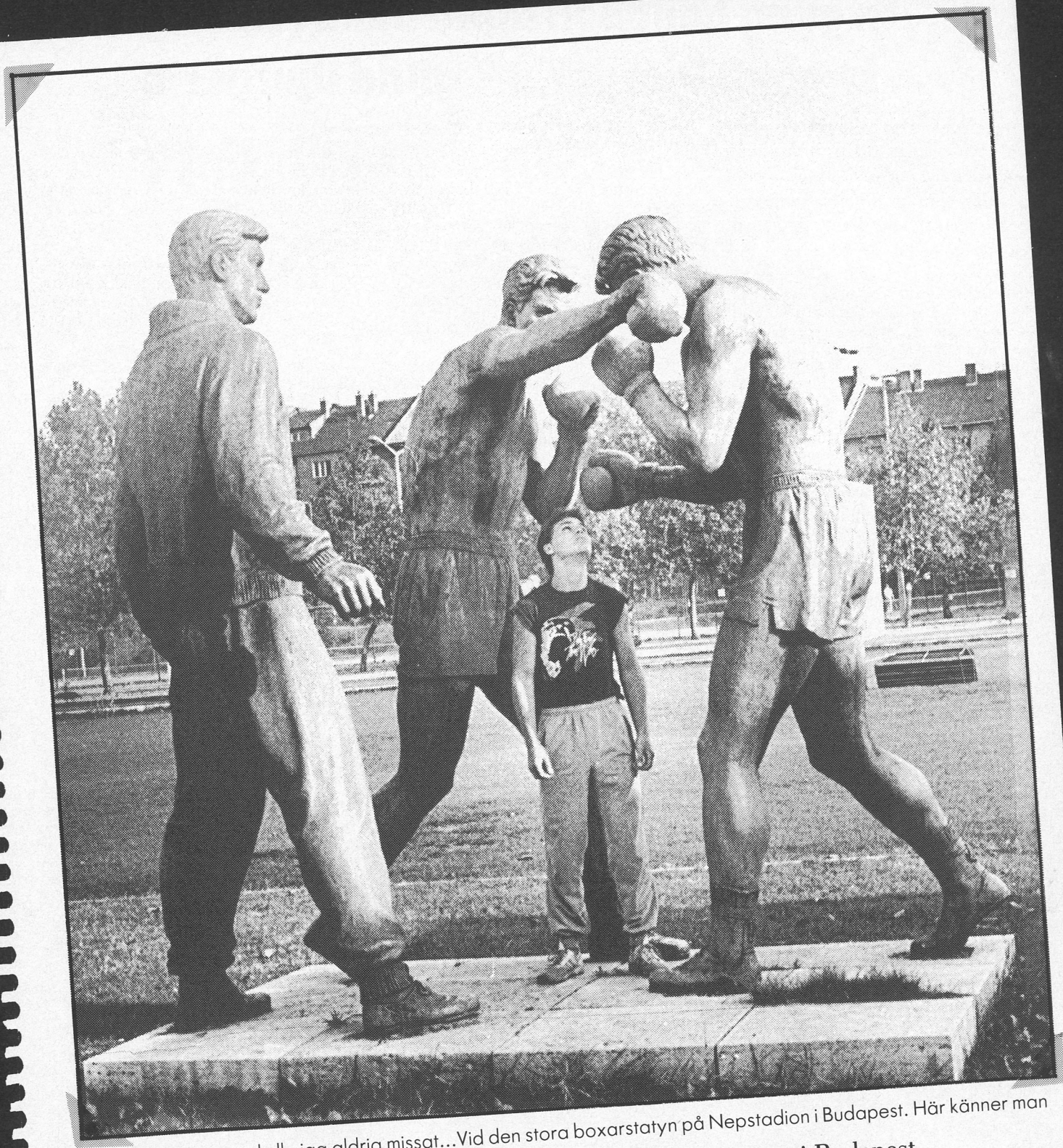

● Den där högern skulle jag aldrig missat...Vid den stora boxarstatyn på Nepstadion i Budapest. Här känner man sig liten.

Det här är Lasse Myrberg (Lundgren) på Nepstadion i Budapest.
Lasse är en av landets bästa boxare – Djurgårdare självklart!
Tre gånger har Lasse stått överst på SM-prispallen, två gånger har han vunnit den stora Stockholm Box Open-turneringen. Framgångarna är produkter av hård träning, hårdare än vad många av oss kan föreställa sig.
Tidningen Djurgårdaren kan här presentera en unik artikel, en dagbok Lasse själv skrivit under en träningsresa i Ungern. Dagboken visar att Lasse har fler talanger än dem han visar i ringen och avslöjar också varför Lasse bytte viktklass – ungerska vaniljpannkakor...

Dagbok från ett träningsläger

Text: Lasse Lundgren. Foto: Lasse Lundgren, Håkan Brock, Laszlo Papp

● Första dagen, fredag: Väcks klockan sju av klocklarmet. En timmes morgonjogg i Lilljansskogen. En liter kall, läskande blåbärssoppa och två färska ostfrallor utgör frukosten. En bra frukost, märker jag senare. Packar färdigt restrunken. En boxares "måsten": Tandskydd, susp och hopprep. Samt passet nu när man skall till Ungern.

Gråblå regnmoln hänger tunga över grantopparna på Arlanda. Plötsligt tränger solen igenom och kastar ett magiskt ljus över skogsscenerier.

På Köpenhamns flygplats. Väntar på Håkan (Brock). Läser tre kapitel ur boken "Hästarnas dal". Freestylen snurrar obrutet. Att resa utan musik känns lite torrt, tycker jag. Har kommit på att eftersom det knappast blir något träningspass idag, så får det här bli en fastedag. Sånär som på frukosten. Dricka fortsätter jag: Mineralvatten, juice. Hoppas bara att Håkan inte får in mig på andra tankar.

Idén till fastan är som hos så många andra boxare eller brottare efter en bekväm sommar: Viktproblem. Folk brukar fråga om jag inte känner mig svag under matcherna av denna emellanåt idoga matavhållsamhet. Tvärtom. Jag känner mig välträtnad men framförallt stark! Att kunna avstå onödig, onyttig och fet mat (som dessutom är så jävla god), det ger styrka. Dessutom lär man sig uppfatta det goda som finns och bjuds på matbordet, inte minst den genuina utländska maten som det ges tillfällen att avnjuta på boxningsresorna. Det gäller förstås att äta och dricka rätt inför matcharena och under träningsperioderna.

Så ligger vi i vårt rum. Sandor Csötönyi, den ungerske rikstränaren med fru mötte upp på flygplatsen och skjutsade oss direkt till Nepstadions hotell. Se'n direkt till en mycket genuin ungersk restaurang. Där försvann fasteillusionerna lika snabbt som maten på tallrikarna. Man är ju inte sämre än att man kan ändra sig...Tilläggas kan att Laszlo Papp med fru samt fyra-fem andra mycket välmående, rundmagade herrar medverkade vid den sena middagen, som också bjöd på folkmusik, sång och dans. Hög stämning. I morgon blir en acklimatiseringsdag...

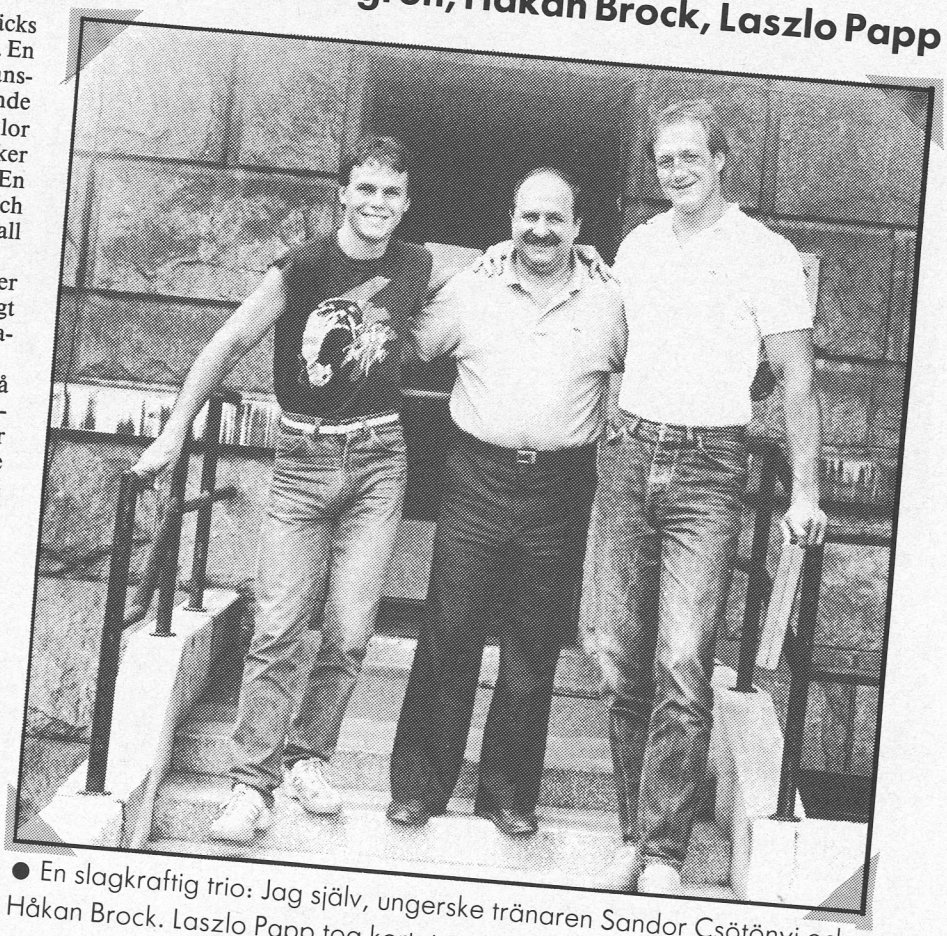

● En slagkraftig trio: Jag själv, ungerske tränaren Sandor Csötönyi och Håkan Brock. Laszlo Papp tog kortet.

Det är härligt a tt vara i Budapest igen.

● Andra dagen, lördag: Upp 8.00, Håkan en halvtimme senare. Frukost, te, frallor, ost, tomat. Sedan iväg till träningslokalen. Tekniträning, bara jag och Håkan var där.

Skallen är full av welterviktsfunderingar just nu. De serverar gudomligt goda soppor här – och inte bara soppor...

● Tredje dagen, söndag: Go'morron! Jag har just morgonjoggat i en timme och klockan är halv nio. Frukost med te och omelett med gröna ärter. Lite avkoppling i solen. Träning utomhus, löpning i tre-minutersintervaller, en minuts vila. ett varv är 400 meter. Sprang två varv på tre minuter. Sandor vakar över oss, betonar avslappningen, andningen djupt ner i magen.

En av fördelarna med att få träna på bortaplan är att man koncentrerar sig mer och skärper sig mer än hemma. man kan ju koppla bort alla vardagsbekymmer. Idag är en lugn dag, bara ett pass utöver obligatoriska morgonjoggingen. I morgon skall bli intressant. Börjar bli sugen på sparring. Kvällen gick med bad, backgammon och mat. Massor av mat. Mmmm...

● Fjärde dagen, måndag. Löpträning på förmiddagen, sparring på eftermiddagen. I Honveds träningslokal finns Ungerns bästa boxare. Uppvärming och fyra ronder redskap. Sparrade fem ronder med en duktig kille, kanske welterviktare. Och så min vikt...68 kg! Fyra kilo för mycket. Efter allt. Inte bra. Inget bröd, inget fett, ingen mjölk, ost eller annat ikväll. Drack tre glas mineralvatten

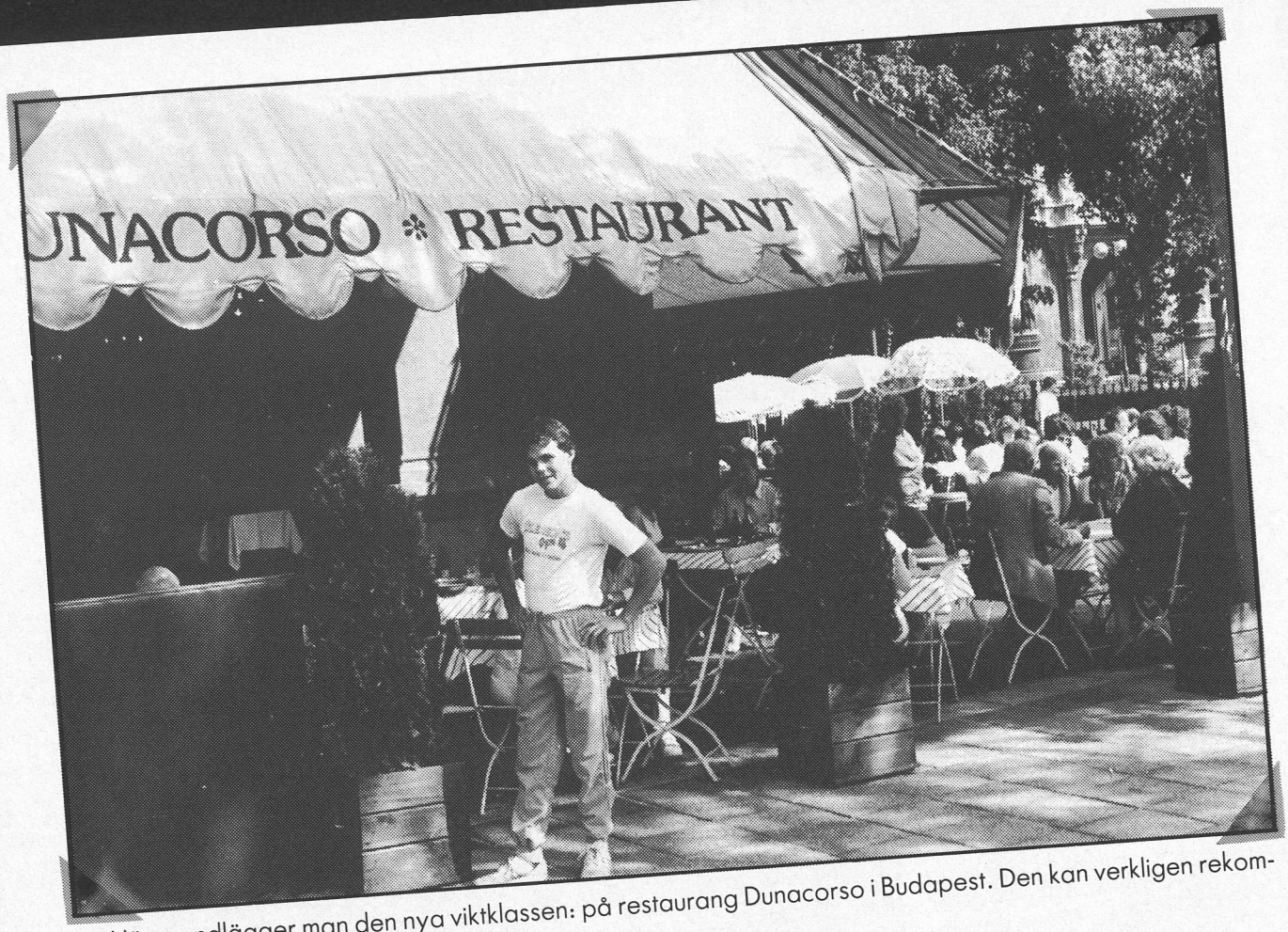

● Här grundlägger man den nya viktklassen: på restaurang Dunacorso i Budapest. Den kan verkligen rekommenderas...

till middag. Håkan smålog och smaskade så mycket det bara gick. Tillbringade kvällen på ett kafé. Spelade backgammon och drack mineralvatten. Revansch på Håkan för middagen, jag vann 30 forint i backgammon.

● Femte dagen, tisdag. Frukosten blir en fralla utan något på, lite skinka (mager) och mineralvatten. Lyssnar på Ulf Lundell. det käns tryggt, speciellt om man är utomlands. Låtarna är inte alltid de bästa, men inger en skön känsla. Håkan sover fortfarande.

Intervallträning sedan Sandor kommit, 7,2 km. Jobbigt men effektivt. Tekniträning på eftermiddagen i en specialutrustad byggnad. Där finns lokaler för pingis, fäktning, friidrott, tyngdlyftning. En imponerande anläggning. Boxningslokalen har 15 perfekta säckar av varierande storlek och tyngd. Majsbollar, päronbollar osv. En ring med mycket mjukt golv, en stor spel att skugga framför. Boxarna här har det väl förspänt. Honveds lokal är en av de bästa jag sett. Tre ringar, alla redskap.

Och om en ungrare tar en medalj i ett stort mästerskap har han det fixat för sig. Får träna på heltid osv. Sverige är nog ett av de länder där man, utöver äran, har minst att vinna på att ta en medalj, tror jag...Vi får väl se.

● Sjätte dagen, onsdag: Lätt löpträning, mer sparring på eftermiddagen. Jag börjar gå ner i vikt nu (puh, skönt), 66,4 efter löpningen. Sparrade med samme kille som igår, fem ronder, men kunde gjort fem till. På väg ut stannade Sandor till för att prata med den assisterande landslagstränaren. Sandor ilsknade till över något. Senare berättade han: Honveds EM-trean Hranek, hinner inte komma i tid till träningen eftersom han ligger i lumpen. Det borde assisterande tränaren ha gjort något åt, ansåg Sandor. Nu skulle han själv ringa upp armén och prdna saken. Basta.

Tala om resurser...

● Sjunde dagen, torsdag: Frukosten, lök och paprikaomelett bäddade för något extra. Det blev det. Nio ronder redskap, sex ronder på säck och tre på väggfasta kuddar, skuggboxning och gymnastik. Håkan och jag lägger oss i en varmvattenbassäng. Därefter i en **het** bastu. Vi svettas och njuter. Håkan brer på genom att berätta om gratis Seven Up, Cola mm, från OS-byn i Los Angeles.

Efter lunchen vila och sedan träning. Laszlo Papp är där. Håkan viskar: "Att han gick i mellanvikt, han som är så kort?" Då kommer jag på det. Det är självklart. Kunde Papp, som är mycket kortare än jag gå i mellanvikt, så borde jag kunna gå i welter. Så får det bli.

Men efter träningen frågade jag Sandor vad han tyckte. Jag klev upp på vågen, 66,9 kilo.

– Inget tvivel, tyckte Sandor och undrade hur gammal jag var.

– 21.

– Welter, sade Sandor.

– Hoppas det inte blir gnäll hemifrån bara, tycker jag.

Håkan och jag firade min nufuynna viktklass med restaurantbesök på kvällen, på en av de absolut vackraste restauranger jag vet. Gulaschsoppa, kesofyllda pannkakor med varm vaniljsås och vanillinsocker ovanpå. Welterviktskalaset kostade, omräknat, 42 svenska kronor.

● Åttonde dagen, fredag: Löptränade lite under Laszlo Papps överinseende. Men mest firade jag den nya vikten, så skönt, så skönt. Vi åkte ner på stan, köpte vykort och – hamnade på ett café vid Donau. Satt i strålande sol, skrev kort, åt glass och såg på utsiktsen.

Träning, bl a närkampsboxning, på eftermiddagen. På kvällen middag ombord på en flytande restaurang. Jag skall inte trötta er med den omfattande menyn. Men dyrt blev det, 45 kronor...

På vägen hem såg vi hur en kille blev påhoppad av en annan. Rätt vad det var tycktes hela gatan vara på jakt efter våldsmannen. Och stryk fick han. "Du som är boxare kunde väl gjort något", brukar man ofta få höra i liknande situationer. Men vad f-n: Du som är fotbollsspelare, järnverksarbetare, kock, curlare...kunde väl lika gärna ha gjort något. Att slå ned någon på gatan, göra illa någon, är ändå jävligt motbjudande. Oavsett fritidsintresse.

● Nionde dagen, lördag: Tempo, tempo, skriker Sandor från dörren. Klockan är sju på morgonen. Vi skall iväg till Komlo vid ungersk-jugoslaviska gränsen och titta på kvalen till ungerska mästerskapen. Vi fick varsin kasse med Komlosuovernirer innan matcherna började, omkring kl fyra. Bra matcher. Sen iväg till Pecs, det fanns inga lediga rum i Komlo. Eftersom Håkan och jag ryckts upp så hastigt hade vi glömt passen och höll på att få sova på gatan. Sandor ordnade saken ändå. Pecs är en vacker stad, många gamla hus och en vacker synagoga mitt på torget. Vid kvällsfikat gav Sandor ett gott råd: Drick aldrig något annat än mineralvatten eller vanligt vatten före en match. Låt kroppen vila så mycket som möjligt.

● Tionde dagen, söndag: Såg finalerna, bra klass. Sedan festmiddag på en restaurang, ägd av en vän till Sandor: Först en god nudelsoppa. Därpå gulasch med pasta, lök och tomatsallad. Tunna pannkakor med kesoliknande kvarg och lättsockrad grädde. Otroligt gott. Sedan fortsättning i Sandors föräldrahem, med nybakade choklad och smörkrämskakor...och vindruvor, läsk och plommon. Sandors mor ser misstroget på Håkan – - att vara så stor och ända hävda att man är mätt går bara inte ihop. Dagen går fort: Prata, prata, prata, äta, äta, äta, hej, hej, hej. Proppmätta vidare till Sandors bror. Ut i köket, det vankas ungersk fisksoppa. Fisken är kokad hel och ätes också sådan. Det blir en ansenlig benhög, och tar tid. Men det gör ju ingenting...Tack och adjö här också. Vidare till ett glasställe, "Ungerns bästa", lovade Sandor. Men tyvärr, inget mot den svenska glassen. Efter en promenad på stan i säng klockan tio. Vilken mat-dag.

● Elfte dagen, måndag: Träning och ett test, där Sandor kollade vad vi lärt oss. Efter löpningen fick fruktansvärt ont i vaderna. Aj, så ont. Masserade in en stark liniment och Håkan bar mig till bilen. Drack ett glas saltvatten til lunchen.

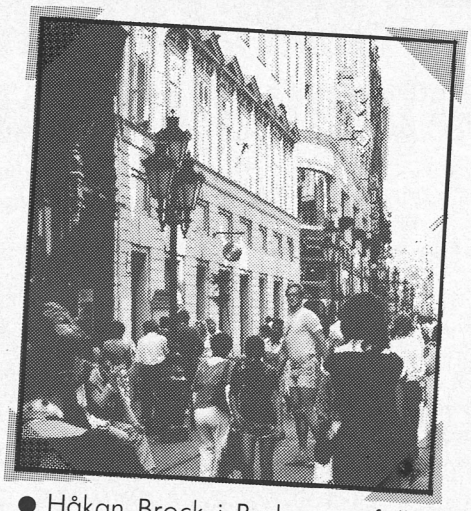

● Håkan Brock i Budapests folkvimmel. Han är verkligen större än de flesta.

Inget vidare, men värt det om jag hade saltbrist.

Sparring på eftermiddagen. Jag hade inga problem med någon av grabbarna. Laszlo Papp tittade och tyckte också att jag borde boxa i welter. "Med din snabbhet skulle du tjäna på att gå i welter", tyckte Laszlo. Jag känner det själv också. Dessutom visar vågen ganska omilt i vilken klass jag bör boxa. Märker att det börjar flyta nu. Sandor berömmer: Kall boxning, rätt andningsteknik mm. Och orken vägrade envist tryta.

● Tolfte dagen, tisdag: Lätt träning på morgonen, explosivitet senare på dagen. Snabbt, men ändå avslappnande. Håkan och jag besökte ett varuhus, packat med människor. Vi fortsatte nerför boulevarden, slank in i en fruktaffär och handlade ett liter Schweppes och en tub paprika/tomatpuré. Håkan lade beslag på läsken, han var svettigast så det var väl OK. Sedan kommer vi till något vi trodde var en korvkiosk eller så. Men: Det är ett Palacintaställe, dvs de sålde tunnpannkakor med 6-8 sorters fyllning. Jag slog snabbt till med två fyllda vaniljpannkakor, följda av två till...och så en till. Vi gick vidare till Donaurestaurangen och åt middag med pannkakor som pricken över i:et.

● Trettonde dagen, onsdag: I Honveds träningslokal. Först gemensam uppvärmning, sedan skuggboxning två ronder, följt av sex ronder sparring mot Imre Bacskai, EM-tvåa 1985. Det var bra sparring. Imre har en lite knepig stil, går och lurar och fintar och rätt vad det är kommer det en hårt höger eller vänstersving, följd av vad som helst. Hans problem var att jag var snabbare så när hans svingar eller uppercuts kom hann jag emellan med en slagserie. Eller en rak vänster som stoppade hela attacken. Och när vi bara hade sista ronden kvar, var det han som tittade på klockan på väggen, inte jag. Sådant är alltid uppmuntrande.

Snabbt hem till hotellet för ombyte efter träningen. Sandor hade fixat biljetter till underhållning, "någon populär engelsk grupp'. "Popmusik", sade han. Det visade sig vara Heavy Matalgruppen Iron Maiden...Genomled förbandet Waysted, vilka sopor. Efter en timmes väntan kom så Iron Maiden. 20-30 minuter hade varit hgelt OK. Men en timme och trekvart var lite mycket.

● Fjortonde dagen, torsdag: Hem. I freestylen Neil Young, och en pilotradio som då och då letar sig in i mina lurar. Gjorde av med de sista pengarna i Budapest på en paprika-salamikorv, och åt mina sista vaniljpannkakor.

Vi förlorar höjd. Det skall vara så, ingen anledning till handsvett.

Klockan är 23.35. Det är ljummet ute. I Budapest är det sommar. Jag känner mig berikad, har insett ett och annat, träffat Laszlo Papp och många andra människor som haft mycket att ge. Absolut blivit en bättre boxare.

Nu vill jag visa det också.

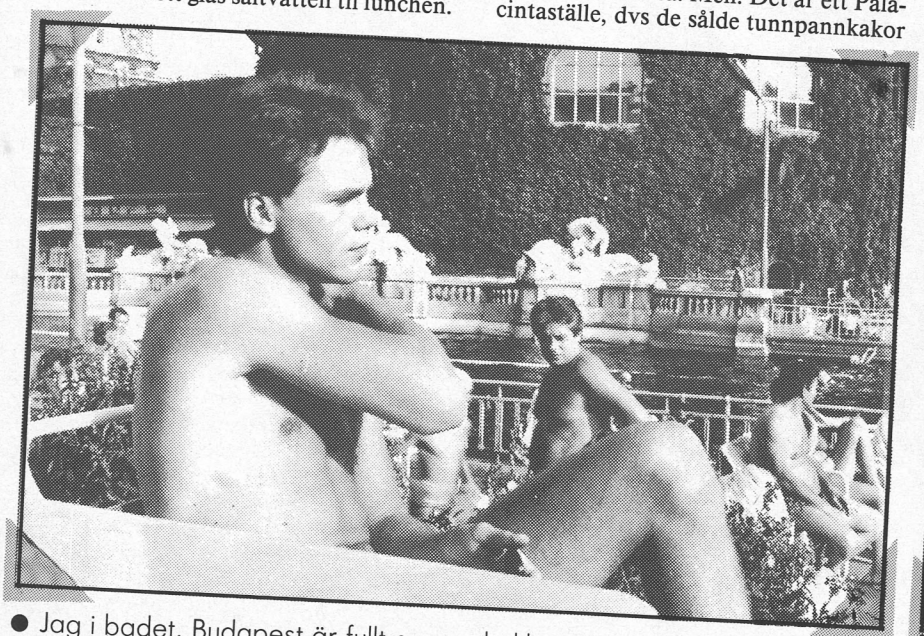

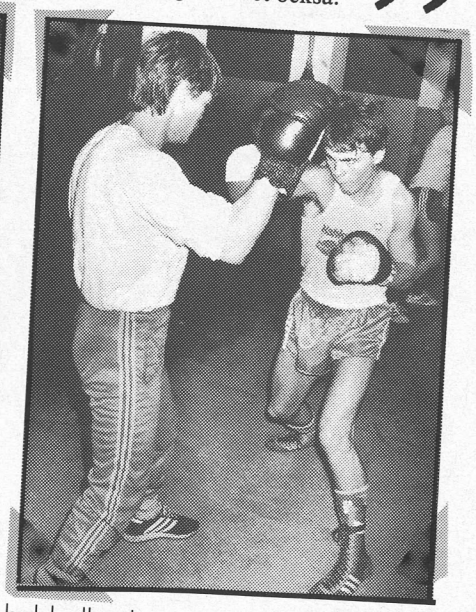

● Jag i badet. Budapest är fullt av gamla klassiska badanläggningar, med bubbelbad, varmt och iskallt vatten, vågor och annat. Och till sist: I träning med Uffe Carlsson igen.

"DEN SOM INGA PENGAR HAR, HAN FÅR GÅ MED RUMPAN BAR"

Ja, så kan man säga och till det lägga till, att är idrotten smal och ej publikfriande samt pågår under en kort period i denna landsdel har man svårt att göra sig ghörd uppåt i klubbens hierarki.

Dessutom är det kallt att vara byxlös slalomåkare.

Trots att vår sektion inte ligger långt efter de stora vad gäller aktivitetsrapporter för erhållande av bidrag från kommun och stat ligger vi bland dem som fått de sämsta ekonomiska stödet från ÖS.

Tankarna har många gånger gått i riktning att bryta oss ur och starta ny alpin klubb i Stockholm. Med en DJURGÅRDARE kastar ej in handduken så lätt. Och mycket tradition finns att försvara även om vägen just nu känns lång.

Ett telefonsamtal den 5 januari förkunnade att Jonas Almqvist återvänt från en tränings och tävlingssejour norröver och kvalat in till Svenska mästerskapen – men detta kostar ju pengar.

JÄMT skall detta spöke dyka upp för vissa idrottare som alltid får lägga till ur egen ficka – EN FOTBOLLSLIRARE BEHÖVER INTE ENS TVÄTTA SIN TÄVLINGSDRÄKT SJÄLV ELLER KOSTA PÅ SIG NÅGON DYR UTRUSTNING.

Bästa klubb i Stockholm?

Nog med gnäll nu och vi eller den nya styrelsen skall se till att ta tillbaka sin plats i Stockholmsdistriktets bästa klubb så snart som möjligt. ÖVERSTYRELSEN har ju lovat att vi skall få syssla med idrotten och MARKNADSGRUPPEN skall ta in pengarna.

Träning

Denna säsong har startat med bra träning för alla som ställt upp och många skiddagar fanns i benen redan vid årsskiftet.

När vårt hem NYA HAMMARBYBACKEN står klart så kommer träningen att kunna bedrivas hemma också. Men namnet NYA HAMMARBYBACKEN, ja det står rätt, måste göras något åt, t ex STOCKHOLMS ALPINA ARENA låter pampigare och klingar väl bra i idrottsborgarrådets öron också.

Stockholms alpina arena?

När detta läses är troligtvis avtalet klart och undertecknat om att Djurgårdens IF slalomsektion skall driva Hammarbybacken i egen regi. Men för att driften skall klaras av behövs många gamla och nya eldsjälar. Många har frågat när anläggningen är klar och vill då komma för att få bra träningsmöjligheter nära sina bostäder. Många som nu åker miltals för att träna.

När avtalet är klart skall sektionen ordna ett informationsmöte om den tänkta organisationen och hur driften av anläggningen skall se ut.

Matts Wassdahl
ordf. slalomsektionen

Djurgårdsungdomar med tränare på träningsläger i Sölden i Österrike i början av november 1986.

I utförsbacken

Vet ni varför det gick så utför med slalomåkaren? Jo han var portförbjuden.

Djurgårdens Stock – Ny

Uppfyllnaden av nuvarande Hammarbybacken är snart avslutad. Invigning av en komplett skidanläggning är planerad till december 1987. Stockholmarna erbjuds här Stockholms högsta backe (87 m) med tre nedfarter, med längder varierande mellan 250 m till 350 m. Samtliga nedfarter utrustas med snökanoner och belysning. Liftköer byggs bort med två släpliftar. Dalstuga med kiosk, servering och sjukrum står för trivsel och säkerhet.

Slalomsektionen har sedan 1979 medverkat i projektet tillsammans med Stockholms Fritidsförvaltning och gatukontor. Djurgårdens IF, slalomsektionen, planerar för att överta ansvaret för driften av anläggningen. Förhandlingar pågår med kommunen.

Slalomsektionens satsning på en hemmabacke

Slalomsektionens verksamhet startade i Saltsjöbaden i början av 40-talet. Till Hammarbybacken flyttade vi för första gången 1964. I slutet av 60-talet flyttade vi åter igen. Den här gången till Blommensbergsbacken. Backen visade sig snart för liten och framför allt utan utvecklingsmöjligheter.

I början av 70-talet presenterade vi för kommunen ett första förslag till en mindre utbyggnad av Hammarbybacken. Förslaget utfördes till vissa delar under 70-talet.

När lifthuset brann ned i Blommensbergsbacken 1978 flyttade sektionen för andra gången till Hammarbybacken. Året därpå (1979) presenterade vi ett omfattande förslag på utbyggnad av Hammarbybacken. Förslaget mottogs mycket positivt av kommunen. Slalomsektionen har deltagit vid utformningen och planeringen av anläggningen.

Projekteringen av skidbacken slutfördes våren 1983 och programhandlingar skickades ut till ett tiotal av Sveriges största byggnadsfirmor. Det nya i denna förfrågan är att entreprenören skall leverera en komplett skidanläggning som finansieras med tippavgifterna.

Vinnare i den hårda anbudsstriden blev SIAB som fick uppdraget att bygga Stockholms centralaste, största och effektivaste alpina skidanläggning.

Vi har under byggnadstiden från och med säsongen 1983/84 bedrivit verksamheten på Högdalstoppen.

slalomsektion

holms nya stolthet
tt alpint centrum

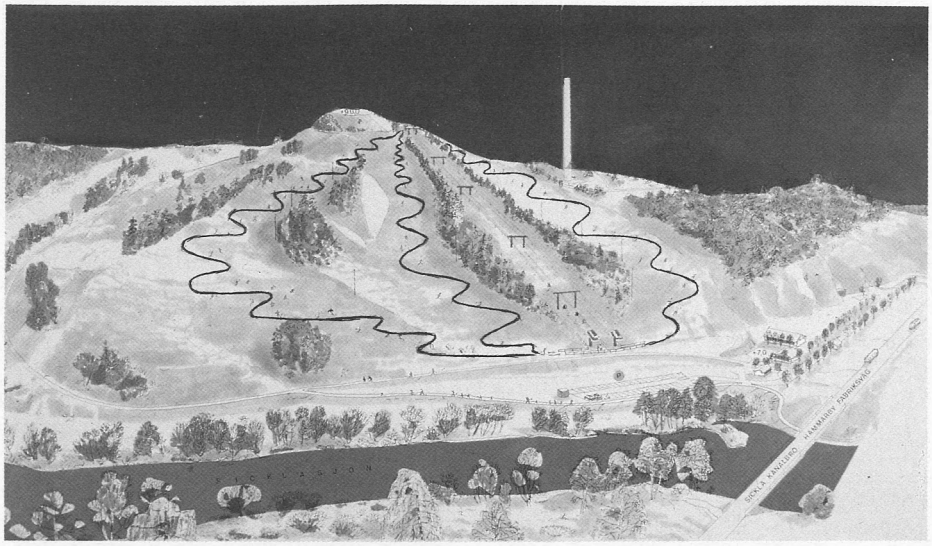

Alpint skidcentrum Stockholms nya stolthet intill Hammarbyhöjden med tre nedfarter och två släpliftar.

Slalomsektionen planerar nu för att återvända till Hammarbybacken för tredje och sista gången. Här får vi de bästa förutsättningarna med utomordentligt goda utvecklingsmöjligheter. Vi räknar med att medlemsantalet kommer att minst tredubblas. Fler än 1 000 medlemmar 1989.

Stockholms alpina centrum

Intill Sickla kanal strax norr om Hammarby Fabriksväg slutförs en av Stockholms största tippar för byggnadsskrot. Sedan 1983 har 1 miljon kubikmeter byggnadsskrot tippats här.

Skidbacken ligger 500 m söder om Hammarbyhöjdens T-banestation och endast 4 km från Stockholms centrum (T-centralen). Anläggningen kan nås från både norr och söder. Bilparkeringar kommer att finnas både vid backens fot och i Hammarby industriområde. En gångväg planeras i strandlinjen under bron över Sickla kanal.

Högklassig skidanläggning

Utsikten från det 87 m höga berget blir fantastisk. Hela storstaden ligger för skidåkarnas fötter.

Nedfart nr 1 längst till höger på bilden blir den brantaste nedfarten med en längd av 250 m. Lutningen varierar här mellan 25 % och 60 %. Nedfarten klassas som svår. Pistytan blir 10 000m² Nedfart nr 2 i bildens mitt har en längd av 280 m och pistytan är 13 000 m² Lutningen varierar här mellan 25 % och 45 % och nedfarten klassas som medelsvår.

Dubbelsläpliften med en kapacitet av 2 400 personer per timme är centralt placerad mellan nedfarterna 1 och 2.

Nedfart 3 längst till vänster på bilden klassas som lätt nedfart med längden 350 m. Lutningen varierar här mellan 20 % och 35 %. Pistytan är cirka 16 000 m². Bredden i nedfarterna varierar mellan 25 m till 50 m

Snökanoner och pistmaskin förlänger säsongen

Samtliga nedfarter kommer att kunna sprutas med konstsnö, totalt en yta av 40 000 m². Anläggningen utrustas med snökanoner av lågtryckstyp som på tre kölddagar kan täcka två nedfarter med 0,3 m tjockt snötäcke. Nedfarternas orientering mot norr och möjligheten att lägga konstsnö bidrar till att skidsäsongen förlängs med cirka en månad från den 15 december till den 15 mars. En stationär pistmaskin ser till att besökarna varje dag får välprepererade nedfarter och liftspår.

Belysning ökar utnyttjandet

Under vintersäsongen hålls anläggningen öppen varje dag. En högklassig belysning gör skidåkning attraktivt på eftermiddag och kväll.

Nedfarterna 1 och 2 belyses med en ljusstyrka motsvarande 150 lux ungefär som på en upplyst fotbollsplan.

Nedfart 3 blir också belyst. Ljusstyrkan blir där 50 lux, ett vanligt värde för motion och lek.

Värme och trivsel

Närmast Hammarby Fabriksväg kommer det att byggas ett servicehus i ett plan med inredd vind. Här kommer det att finnas servering, värmestuga, kiosk, sjukrum och personalutrymmen. Loftet kan utnyttjas till klubbrum, tävlingssekretariat m m.

Idrottsrörelsen driver sina egna anläggningar

Ftitidsförvaltningen i Stockholms kommun skall 1987 sänka sin budget med 50 Mkr jämfört med 1986. En av flera lösningar som möjliggör en budgetnedskärning är att ansvaret för idrottsanläggningar överförs från kommunen till idrottsrörelsen. Djurgårdens IF har exempelvis övertagit driften av motionsanläggningen i Fiskartorpet och Hjorthagens idrottsplats.

Förhandlingar pågår mellan kommunen och Djurgårdens IF om hur detta kan lösas för skidanläggningen vid Hammarbyhöjden.

Vi inom Djurgårdens slalomsektion vet hur en skidanläggning skall drivas för att bli attraktiv för motionärer, aktiva, företag, skolor, klubbar och andra som vill utnyttja Stockholms bästa skidbacke.

Sektionen har etablerade kontakter med Stockholms Skidförbund, Skid- och Friluftsfrämjandet och andra organisationer. I Stockholms alpina skidcentrum kan Djurgårdens slalomsektion förena och utveckla den alpina motionsidrotten med tävlingsidrotterna; utförsåkning, freestyle och längdåkning.

Aktiviteter i och omkring backen

Skidbackens tre nedfarter kommer att ge plats åt alla. Här finns utrymme för tävling, träning och motion samtidigt.

I en av pisterna 1 eller 2 kan träning och tävling bedrivas dag- och kvällstid. Minst två nedfarter kommer alltid att disponeras av motionsåkare och skidskolor. Förutom nedfart 3 en av nedfarterna 1 eller 2.

Plats för **freestyle** med hopp, puckelpist och skiddans finns mellan nedfarterna 2 och 3. Här kommer också att finnas **skistar** en handicaptävling där man mäter sig själv mot världseliten, kompisar eller familjen.

Selftimer där alla kan träna och tävla i lätt bana mot klockan.

Flygande i avspärrat område kan besökaren mäta hur snabb han eller hon är.

Junior och senior **skidskola** som lär ut skidåkning under roliga former. Grupper ordnas för alla kunskapsnivåer.

De som vill börja **tävla** eller **träna** under mer avancerade former är välkomna att ansluta sig till Djurgårdens slalomsektion.

Framtiden

Vi inom slalomsektionen är övertygade om att den alpina sporten kommer att kunna utvecklas i positiv riktning i nya Hammarbybacken.

Om anläggningen kompletteras med omklädningsrum, bastu och duschar för herrar och damer så är steget ej långt till en motionsanläggning i toppklass för åretruntbruk.

Här skulle samtliga sportgrenar som bedriver utomhusträning då få tillgång till specialbanor i alpin terräng och motionsslingor som sammanbinder Hellasgården med Hammarbybacken.

Styrelsen i Djurgårdens slalomsektion ser fram mot säsongen 1987/88 och hälsar alla välkomna till nya Hammarbybacken.

Matts Wassdahl
Algis Vilkénas

"Rolf Ridderwall lyckosamt pilotfall i vår satsning på en idrottspluton"

– säger TRYGG HANSAS LARS EKSTRÖM

Genom sitt samarbete med Svenska Ishockeyförbundet har Trygg Hansa i likhet med allt fler företag satsat på idrottssponsoring. Men Trygg Hansa har även gått ett steg längre och utvecklat sitt samarbete med idrotten på ett annat intressant sätt. Det har man gjort genom en speciell satsning på enskilda idrottsutövare i en s k idrottspluton.

Djurgårdaren har träffat Lars Ekström på Trygg Hansa, vilken är ansvarig för företagets totala idrottssponsoring och upphovsmannen bakom denna idrottspluton.

– Rolf Ridderwall, säger Lars, har varit vårt pilotfall i denna satsning. Det var de goda erfarenheterna vi har fått genom Roffe, som födde tanken på att gå vidare med denna, som vi tycker, intressanta och nya samarbetsform mellan idrotten och näringslivet.

Kan Du beskriva lite närmare vad er idrottspluton är för något.

– De ungdomar, som blivit antagna i denna idrottspluton får gå en provanställning hos oss under ett år. Under denna tid får de gå runt på alla våra sektorer och pröva på de olika områden som finns inom försäkringsbranschen. De får gå kurser och skriva olika skrivningar. Vi utlovar inte någon automatisk anställning efter denna utbildningsperiod. Däremot säger vi att de efter denna inledande period, i likhet med alla andra, får gå in och söka de tjänster som genom vakanser fortlöpande utannonseras inom Trygg Hansa. Vad de här ungdomarna i idrottsplutonen då fått är en gedigen bas att stå på tack vare de insikter de fått inom alla våra sektorer under sitt pryo- och utbildningsår.

Hur föddes den här idén?

– Idén med idrottsplutonen började egentligen med att Benke Broberg tog kontakt med mig sommaren 1984. Det diskuterades då mycket hur man skulle kunna rädda kvar duktiga ishockeyspelare i Sverige och Benke hade funderat över detta. I anslutning till de samtal som då fördes, frågade Benke mig om det fanns någon möjlighet för Roffe Ridderwall hos Trygg Hansa – om Roffe nu var intresserad. Jag och vår personalchef träffade Benke och Roffe för en intervju. Roffe fick sedan gå på ytterligare en intervju. Resultatet blev att vi tyckte att en satsning på Roffe kunde vara ett intressant projekt. Roffe började hos oss på hösten 1984.

Det slog väl ut?

– Det blev mycket lyckosamt. När Roffe hade varit hos oss drygt ett halvår, så blev jag uppringd av en av våra regionchefer, som ville ha honom inom sin marknadsavdelning i Stockholm. Idag är Roffe inne som distriktschef och deltager där i en utbildningsplan på 2,5 år. Han har hittills lyckats mycket bra.

Efter Roffe tog vi även in en annan kille som heter Anders Carlsson, som var målvakt i Sirius bandylag. Såväl Roffes som Anders framgångar hos oss var ett bevis på att vi satsat rätt och att detta var rätt väg att gå. Idag har vi förutom Roffe och Anders 7 – 8 andra idrottsungdomar hos oss i denna utbildning – däribland Håkan Södergren.

Hur blir dessa ungdomar uttagna?

– Det är väsentligt att man inte kommer in i Trygg Hansa bara för att man är en duktig idrottsman eller idrottskvinna. Det måste finnas andra kvalitéer också. Det sker en gallring. De sökande blir bland annat intervjuade av vår utbildningsavdelning. Vi har väl haft ca 30 personer bara under det senaste året, vilka gärna skulle ha velat börja hos oss med denna utbildning. Det är dock bara 5 – 6 personer som blivit antagna – däribland flera idrottsflickor.

Hur ser ni från Trygg Hansa på denna satsning?

– De goda erfarenheterna vi hittills haft har övertygat oss om fördelarna med denna form av ökat samarbete mellan idrotten och näringslivet. Många företag är idag enbart intresserade av att sätta sin reklam på en mössa eller en tröja o s v. För det betalar man då x antal kronor. Vi ser där denna vår kanske något annorlunda satsning som ett alternativ, där vi i stället erbjuder en anställning och även en ordentlig utbildning. Härigenom kan vi medverka till att de här ungdomarna får en bra grund att stå på den dagen när idrottskarriären är slut. Vi tycker det är viktigt att näringslivet tar ett ansvar även i detta avseende.

Är då meningen att detta bedrivet på ett riktigt sätt skall vara till ömsesidigt utbyte?

– Definitivt. Vare sig här eller i ett sponsoravtal gör vi det av ideella skäl. Det måste finnas en affärsidé bakom. Får vi in en duktig idrottsman- eller kvinna och han eller hon trivs med vårt företag, så kan de med säkerhet vara en tillgång även för oss. Därigenom skapas förutsättningar för ett ömsesidigt utbyte.

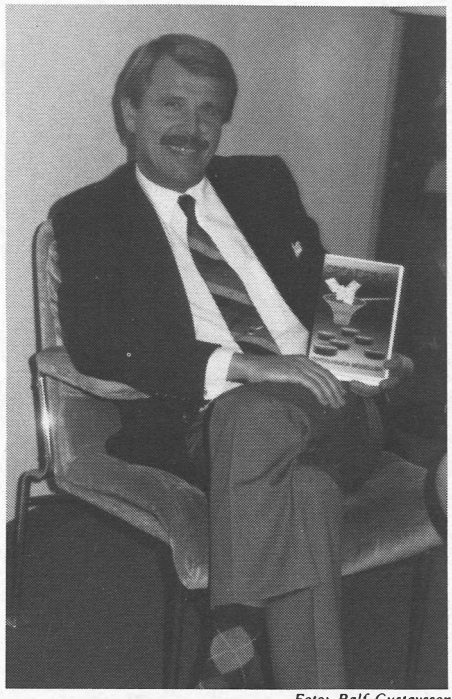

Lars Ekström — *Foto: Ralf Gustavsson*

Är det så att dessa idrottsmän är bättre skickade än andra att vara framgångsrika även i yrkeslivet?

– Jag upplever att de har en fördel i förvärvslivet. De är ofta ambitiösa och motiverade att arbeta mot ett mål. Därtill är de vana vid konkurrens och även att det kan ta emot. De har på idrottsbanan och under hårda träningsperioder lärt sig att ta sig över trösklar, som andra kanske skulle uppleva som oöverstigliga. Där tror jag de har en fördel gentemot andra människor som inte idrottat på elitnivå.

Stämmer detta in på Roffe Ridderwall?

– I högsta grad. Vid mina första samtal med Roffe fäste jag mig främst vid hans målinriktning. Därtill är Roffe mycket ambitiös. Det bevisas inte minst av att han trots matcher, träning, familj, kurser o s v ändå har kunnat nå så fina resultat. Härtill har han visat god förmåga att ta motgångar och komma igen.

Jag minns speciellt en händelse som jag skulle vilja nämna. Roffe hade till följd av en landslagsuttagning, som han skulle vara med på, tvingats tacka nej till en kurs. Nu blev han inte uttagen, utan han ringde mig och sa: OK, jag går kursen. Han hoppade in i kursen efter de andra på tisdagen och skrev skrivningen på fredagen och gick ut som etta. Det tycker jag är ett fint bevis på hur ambitiös Roffe är. Roffe är en god förebild för alla våra ungdomar i idrottsplutonen.

Ralf Gustavsson

Hansson & Höglund

Fastigheter AB

Specialiserade på fastighetsförvaltning

MALMGÅRDSVÄGEN 20 · 116 38 STOCKHOLM · Tel. 08-40 85 13, 40 85 53

VI ÄR "PROFFS" ÄVEN PÅ FÖRSÄKRINGAR!

Välkommen till oss med alla dina försäkringsfrågor.
Skicka in kupongen eller ring Rolf på tel 08-81 09 60.

TRYGG HANSA

Håkan Södergren

Kontakta mig, jag vill veta mer om:

- ☐ hem/villa-, bil/mc- eller andra sakförsäkringar
- ☐ liv- eller pensionsförsäkringar
- ☐ företagsförsäkringar

Namn _____

Adress _____

Postnr _____

Postadress _____

Tel dag _____

kväll _____

Frankeras ej. Trygg-Hansa betalar portot.

TRYGG HANSA

Svarspost
Kundnummer 19823335
121 23 JOHANNESHOV

Rolf Ridderwall

Djurgårdens SUSANNE SEGER

– duktig konståkerska som tog en 3:e plats på SM

Grattis Susanne till Din fina placering på SM och välkommen hem från Kanada! Duktiga Susanne tog en hedrande tredjeplats på SM i konståkning i Östersund den 6 – 7 december. 20-åriga Susanne har varit i Kanada och tränat konståkning i tre och en halv månad för Jan Ullmark och återkom hem just till SM.

Vem är egentligen Jan Ullmark?

– Jan är faktiskt från SM-staden Östersund och har ett förflutet som aktiv konståkare. Jan har varit både svensk och nordisk mästare. Sedan 8 år är Jan tränare i Royal Glenora Club i Edmonton.

Det är en stor konståkningsklubb med många såväl manliga som kvinnliga konståkare. Jan har haft framgångar i sin tränarverksamhet. Bland annat blev hans bäste elev kanadensisk juniormästare i år. Jan är även mycket duktig på att göra program åt sina adepter. Hans program är personligt utformade. Jan har även gjort mina program. Svensk konståkning bör vara stolt över att ha en sådan tränarförmåga ute i världen. För mig är det naturligtvis en förmån att få träna för honom i Kanada när jag är där.

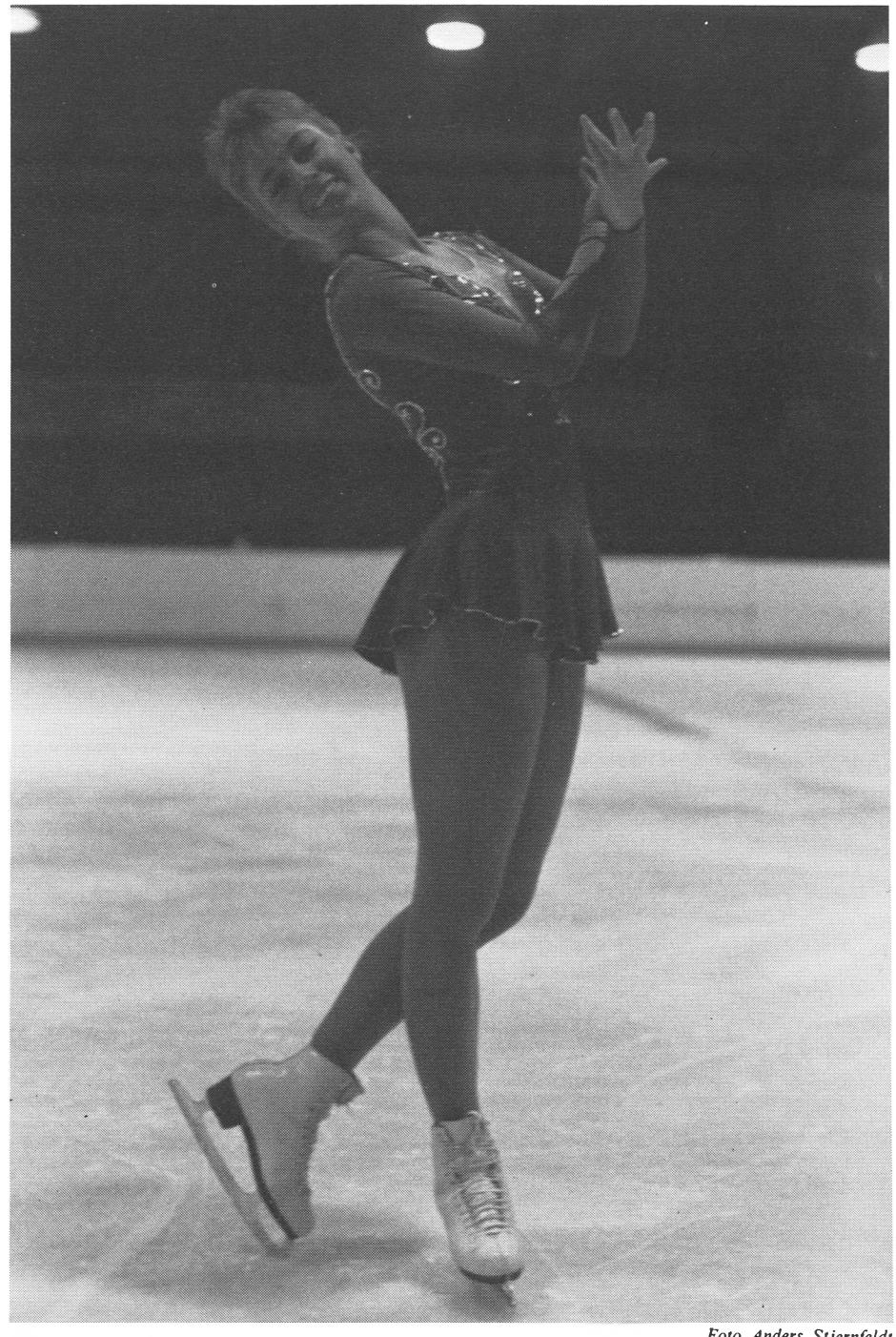

Susanne Seger *Foto Anders Stjernfeldt*

Olika träningsförhållanden

Hur är det att träna i Kanada?

– Jag har varit över och tränat i flera omgångar. Det är en mycket inspirerande miljö därborta och jag tycker det alltid är en mycket härlig stämning på isen. Hallen som vi tränar i används endast för konståkning, vilket kan låta lite konstigt för en svensk. Det gör att det finns gott om istider. Tillgången på tränare av god internationell klass är dessutom god, vilket jag tror mycket bidragit till det goda klimat som man har för konståkning i Kanada. Själv trivs jag mycket bra därborta. Till detta bidrager inte minst att jag alltid bor hos samma familj och att jag därigenom känner mig som hemma när jag är där.

Vilka är de stora skillnaderna i träningsvillkor och i den allmänna inställningen till konståkningen härhemma om Du jämför med Kanada?

– Träningsvillkoren är helt annorlunda. I Kanada finns som jag tidigare sa gott om ishallar för konståkning och därmed träningstider. Detta skall då jämföras med de villkor som gäller för konståkningen i Stockholm. I Stockholms kommun finns det bara två eller tre ishallar där vi måste konkurrera med alla andra isaktiviteter om träningstider. När det sedan gäller fördelningen av träningstider så blir vi alltid förfördelade. Så träningsförutsättningarna i Stockholm är inte de bästa. Kanske har detta bidragit till att inställningen till själva konståkningen är något annorlunda härhemma jämfört med i Kanada. I Stockholm till exempel har konståkningen för många flickor kommit att bli mer av en fritidssysselsättning, som det inte är så noga med. I Kanada möter Du vanligtvis en mer professionell inställning.

Konståkning är väl annars en sport som är högt aktad i många länder?

– Konståkning har ett mycket högt anseende i många länder. Kanske det beror på att konståkningen mer än någon annan sport förmår att förena såväl konstnärliga

uttrycksmedel som krav på styrka och fysisk uthållighet. Förutom dessa egenskaper så krävs även ett starkt psyke och en graciös stil. De fysiska kraven borde göra fler pojkar intresserade av konståkning. På SM deltog i år endast två killar i herrklassen och det är mycket dåligt.

De här olika kraven avspeglar sig då i hur Du tränar?

– Det kan man säga. Ty förutom isträningar ingår nämligen såväl löpträning, styrketräning som balett i mitt träningsprogram.

SM i Östersund

Du kom mer eller mindre direkt från Kanada till SM. Hur många dagar före SM kom Du hem?

– Jag kom hem en och en halv vecka före SM. Det var rätt lagom tycker jag. Förutom vissa testtävlingar d v s låtsastävlingar med domarbedömning på träning så var SM min första tävling för säsongen i Sverige.

Hur går en SM-tävling till egentligen?

– Den består som varje konståkningstävling av tre delar: Figuråkningen, kortprogrammet och friåkningen eller långprogrammet. Figurerna är därvid ett slags åttor som läggs ut på isen, medan kortprogrammet innehåller sju obligatoriska moment bland annat hopp och piruetter. Tredje delen, långprogrammet, är på fyra minuter för damer och fyra och en halv minut för herrar. I detta program visar konståkaren sina specialiteter.

Själv kom Du trea på SM. Hur gick det för Dina klubbkamrater?

– Förutom mig själv deltog fyra flickor från Djurgården. Annette Olsson kom 7:a, Lena Mattinen 9:a, Lena Jonasson 12:a och Yvonne Dahlström kom på 13:e plats.

Vad tycker Du om Dina egna insatser?

– Figurerna gick bra. Där blev jag 2:a. Kortprogrammet gick katastrofalt dåligt. Bara en 6:e plats. Långprogrammet gick bättre och där var jag nöjd med min 3:e placering. Totalt placerade jag mig på 3:e plats. Det var en placering bättre än förra året. Härigenom kvalificerade jag mig till Nordiska mästerskapen, som går av stapeln i Upplands Väsbys ishall den 28 februari – 1 mars. Jag hoppas att alla djurgårdare noterar det i sina komihågblock. Det är ju alltid trevligt med mycket folk på tävlingarna.

Får vi till sist fråga Dig om Dina framtidsplaner. Vilka är dessa?

– Förnärvarande är min målsättning inom konståkningen att försöka att kvalificera mig till OS-truppen för vinterolympiaden i Calgary 1988.

Vi önskar Dig lycka till med detta och hoppas att fortsättningen på årets tävlingssäsong skall bli framgångsrik.

Till sist undrar undertecknad om vi apropå detta med dåliga träningsförhållanden någonsin någongång vågar hoppas att Stockholm kommer att ståta med en KONSTÅKNINGSHALL. Nog vore väl våra fina konståkningstjejer värda att få kämpa i en egen hall!

Gunvor Stjernfeldt

Foto: Anders Stjernfeldt

Djurgårdens deltagare vid distriktsmästerskapstävling i december 1986. Övre raden fr v Lena Mattinen, Yvonne Dahlström, Susanne Seger, Håkan Dyström, Pia Park, Lena Lindberg, Lotta Tegnér. Nedre raden fr v Christina Halmi, Martina Hafdell, Pernilla Stjernfeldt, Ulrika Rosengren.

Grattis GÖREL!

Görel Hydén.

Konståkningssektionen i Djurgården känner sig stolt över att inom föreningen i Görel Hydén ha en internationell konståkningsdomare. Görel har nu klivit upp ytterligare ett steg på domarstegen. Som den fjärde internationella domaren i Sverige är Görel kompetent att döma i ISU:s mästerskapstävlingar d v s EM och VM. För sådana uppdrag har Görel kvalificerat sig genom en särskild utbildning med tentamen i Oberstdorf i höstas. Utbildningen omfattar hela fyra böcker: en om figuråkning, en om kort- och friåkning, en om paråkning och slutligen en bok om generella regler för all skridskosport. Tentamensfrågorna var såväl skriftliga som muntliga. Kraven var höga. Minst 84 procent av de besvarade frågorna skulle vara rätt besvarade för att bli godkänd.

Vi gratulerar Görel till att ha klarat sin examen och önskar henne all framgång i sina framtida domaruppdrag.

Gunvor Stjernfeldt
sekreterare
konståkningssek.

S-TROFÉN
STORA MOSSEN
7 – 8 mars 1987

7/3 kl 8.00 Obl figuråkning
7/3 kl 17.00 Kortprogram
8/3 kl 12.00 Friåkning
(cirkatider)

Tävlingen anordnas av:

DIF's KONSTÅKNINGSSEKTION

Födelsedagar

50 år

1 april Ove Eklund, Stallarholmen
1 april Göran Sundius, Trosta
6 april Marianne Wolff, Stockholm
7 april Jan Börjesson, Upplands Väsby
14 april Jan-Erik Lundqvist, Bromma (ständig medlem)
17 april Åke Ossmark, Märsta (ishockey)
26 april Stig Hjulström, Wikmanshyttan
29 april Per Öström, Täby (ishockey)
1 maj Jan Berggren, Rönninge (bowling)
3 maj Lars Eriksson, Växjö
17 maj Anita Tegner, Johanneshov (konståkning)
22 maj Roland Andersson, Heby
29 maj Lars Johansson, Tyst
1 juni Bengt Ahlin, Tumba
3 juni Kenneth Kvist, Bromma (ishockey)
9 juni Göte Sjögren, Täby (fotboll)
13 juni Berndt Hånberg, Solna (boxning)
21 juni Torsten Furukrantz, Uppsala (ständig medlem fotboll)
27 juni Kjell Johansson, Åkersberga (bandy)

60 år

17 april Bo Josjö, Sollentuna (ständig medlem)
18 maj Lennart Nierenburg, Stockholm (ständig medlem, ishockey)
22 juni Seved Svenleen, Bromma (ständig medlem)
24 juni Gösta Ericson, Handen (ständig medlem, bowling)
28 juni Gösta Premfors, Vällingby

70 år

3 april Gösta Lombert, Nacka (fotboll)
6 april Nils Eklund, Mörbylånga (ständig medlem, orientering)
23 maj Maj Ågren, Stockholm (ständig medlem)
26 maj Tore Käck, Johanneshov (ishockey)
27 maj Gunnar Larsson, Älvsjö (fotboll)
29 maj Göran Ernstav, Älvsjö (ständig medlem, orientering)
1 juni Robert Bois, Johanneshov
24 juni Astrid Johansson, Spånga

75 år

4 april Åke Raune, Stockholm (ständig medlem)
4 april Bertil Karlstrand, Stockholm (ständig medlem)
6 april Dagmar Nylund, Enebyberg (konståkning)
11 april Gösta Arkinger, Lidingö (ständig medlem)
20 april Bertil Törnqvist, Stockholm (ständig medlem)
2 maj Gösta Andersson, Hägersten
17 maj Allan Söderman, Nacka (fotboll)
1 juni Maria Norén, Bromma (orientering)
5 juni Majken Eriksson, Stockholm (ständig medlem, orientering)
19 juni Axel Mellin, Danderyd (ständig medlem, brottning)

85 år

27 maj Egon Rauch, Stockholm (ständig medlem)
2 juni Bror Uddenberg, Värmdö (ständig medlem, orientering)

LÅT OSS PÅMINNA OM

ÅSIKTSBUTIKEN

ÅSIKTSBUTIKEN STÅR ÖPPEN FÖR ALLA MEDLEMMAR. HÄR KAN DU FRAMFÖRA DINA PERSONLIGA ÅSIKTER.
SÄND DITT BIDRAG UNDER ADRESS:

tidningen Djurgårdaren
Klocktornet Stadion
114 33 Stockholm

ÅRETS STJÄRNSMÄLL!

SUPPORTERCLUBENS 40-ÅRSJUBILEUM

1947 – 1987

FIRAS MED STOR FEST
PÅ
EDEN TERRACE HOTEL
STUREGATAN 10
STOCKHOLM

LÖRDAGEN DEN 14 MARS 1987 KL 18.00

Festmeny, dryck, underhållning, kändisar, dans
Hemlig gäst, lotterier, toppenpriser, disco, etc, etc
Allt detta för endast 200:– (subventionerat pris för medlemmar i supportercluben), övriga 300:–.
ANMÄLAN GÖR DU SENAST MÅNDAGEN DEN 9 MARS MED DIN INBETALNING PÅ SUPPORTERCLUBENS POSTGIRONUMMER 94 72 80-4 ANGE: "JUBILEUMSFEST".
För Dig som bor i övriga delar av landet och behöver hotellrum v g kontakta Supportercluben. Mån – fre 15.00 – 18.00. Tel 08-765 50 38.

DU FÅR INTE MISSA DENNA KVÄLL – ANMÄL DIG I TID

VÄLKOMNA!

KALLELSE

ORDINARIE ÅRSMÖTE MED DJURGÅRDENS IDROTTSFÖRENING

äger rum onsdagen den 6 maj 1987

Information om tid och plats för årsmötet meddelas i dagspressen under vecka 15

Eventuella motioner skall vara överstyrelsen tillhanda före den 1 april 1987

ALLA MEDLEMMAR ÄR VÄLKOMNA!

Dagens Nyheter den 18 november 1986

Djurgårdare blir cykelbas

■■■ Owe Svensson, Stockholm och Djurgårdens IF, kommer att föreslås som ny ordförande i Svenska cykelförbundet.

Svensson är VD i Eurocard och är medlem i Djurgårdens överstyrelse. För "Blåränderna" spelade han ishockey i A-laget i sju år. Han är född i Härnösand, är 40 år och betecknas som mycket driftig och givetvis också mycket idrottskunnig.

Styrelsen kommer att få två nya medlemmar efter Björn Mattsson, som blivit generalsekreterare, och Nils-Erik Ranudd, Skoghall, vice ordförande.

PROFILEN

OWE SVENSSON

Hockeyliraren som blev cykelbas!

– Det är viktigt att medlemsvården fungerar i en förening som Djurgårdens IF. Medlemmarna i Djurgården ska känna att de är viktiga och de ska också ha extra förmåner, veta lite mer om djurgårdarna och kanske inbjudas till speciella träffar med t ex hockeytränaren Leif Boork.

Den framtidsvisionen presenterar Owe Svensson, styrelsemedlem i Djurgårdens IF:s överstyrelse och tidigare en av tre bröder Svensson i Djurgårdens hockeylag.

Sedan i slutet av förra året är Owe Svensson högste ledare för landets cyklister. Han är nämligen ny ordförande i Svenska Cykelförbundet.

– Jag vet inget speciellt om cykling. Men jag tror jag vet hur jag ska få cykelsporten mer marknads- och målinriktad. Men att det blev just jag, var närmast en tillfällighet, säger Owe Svensson.

Hockeylirare

Owe Svensson kom in i Djurgården som juniorspelare på hockeysidan 1965, 16 år gammal. Efter tre år hamnade han så i DIF:s A-lag där han spelade under sju säsonger.

– I en match spelade vi alla tre bröderna Svensson i en och samma femma.

Leif Svensson, lillebrorsa och sedermera även proffs i NHL-klubben Washington Capitols och storebror Henry Svensson, hette de resterande 2/3 av Djurgårdens Svenssontrio.

– Det var nog ganska unikt med tre bröder i samma lag.

Styrelsen

När det var dags för Owe att lägga skridskorna på hyllan, endast 26 år gammal satt han två år i hockeysektionens styrelse. Ett år var han även sekreterare.

– Men då jag började plugga marknadsföring och ekonomi blev det ingen tid över för hockeyn. Det kändes lite tomt då att vara utan idrotten.

– För det blev ju inom Djurgården och hockeyn som man hade sitt umgänge, säger Owe Svensson.

Men efter studier och en frånvaro från det aktivas skara i DIF återkom Owe 1983 i Djurgårdens överstyrelse.

– Jag har nyligen fått ansvar för bland annat medlemsvärvningen. Vi tycker det är viktigt att vi ger Djurgårdens fans, vilka medlemmarna är, en extra service.

– Det ska märkas att man är medlem i Djurgården. Man ska få lite extra för medlemsavgiften som man betalar, säger Owe.

Träffar

Överstyrelsen har bland annat diskuterat olika träffar där medlemmarna kan ges tillfälle att möta tränare, fäktare, boxare osv – eller varför inte fotbollslaget för att ta del av deras filosofi, träningsmetoder eller syn på sin verksamhet i övrigt.

– Jag tror att detta skulle kunna bidra till att Djurgården utvecklas som idrottsförening.

I dag har DIF knappt 9 000 medlemmar. Målet är att komma upp till en siffra som ligger omkring 13 000.

En annan viktig del i Owes arbetsuppgifter i Djurgården är tidningen Djurgårdaren.

– Tidningen är en del i medlemsvården. Den ska ge medlemmarna exklusiv information om vad som händer och sker inom föreningen.

Plats för kritik?

– Tidningen får heller inte vara främmande för att ta upp det som det snackas om i djurgårdsrörelsen, även om det kan vara kritik av det negativa slaget, säger Owe.

Men hur ska man då som enskild medlem framföra sin kritik till styrelsen om man ogillar det sätt på vilket föreningen drivs?

– Jag tycker det är oerhört viktigt med en dialog mellan medlemmarna och styrelsen. Styrelsen får inte vara ovetande om vad det snackas kom ute i djurgårdsrörelsen. Och i denna dialog spelar tidningen en oerhört viktig roll, säger Owe Svensson, ansvarig för vården av Djurgårdens alla medlemmar.

Dan Svanell

Foto: Stefan Sundin

Niklas Lindgren blev förste djurgårdare att gå en match i den nya klubblokalen. Två finländska domare dömde seger till hans motståndare Mika Raudasoja. Fel, tyckte de flesta andra.

Nya boxningslokalen invigd

Boxningssverige avundas Djurgårdens pugilister. Inte så konstigt, förresten – Djurgår'ns nya boxningslokal är Sveriges största.

Söndagen den 18 januari invigdes den med pompa, ståt och en juniorlandskamp som Sverige tyvärr förlorade mot Finland med 3–7.

På plats fanns ca 300 åskådare, som den drygt 500 kvadratmeter stora lokalen svalde utan besvär. I publiken syntes bl a sexfaldige svenske mästaren, dubble amatöreuropamästaren och professionelle europamästaren Olle Tandberg, liksom en rad av klubbens yngre boxare.

Invigningstalet hölls av Berth Sundin, ordförande i Djurgårdens överstyrelse. I sitt tal påminde Sundin om klubbens fina boxningstraditioner men knöt också an till nutiden:

– Den nysatsning som boxningssektionen gjort resulterade redan i fjol i två SM-tecken. Anskaffningen av den nya lokalen är ett bevis på att hela föreningen står bakom denna satsning.

Innan banden klipptes och ett par boxhandskar symboliskt överlämnades till sektionens ordförande Sören Berglund uttryckte Sundin en förhoppning om att lokalen skall leda till nya och fortsatta framgångar och att Djurgårdens Boxning skall vara och förbli Stockholms Stolthet.

Just nu är Linnéa från söder i Stockholm landets bästa klubb, i totalt antal SM-tecken räknat, tätt följd av Djurgården, en rangordning som Djurgårdsboxarna satt sig för att ändra inom loppet av några år.

En tung trio: Fr v Linneabasen Roland Andersson, Djurgårdens Berth Sundin och Svenska Boxningsförbundets Stig Ånge.

Från Linnéa kom lyckönskningar i form av ett tal från Roland Andersson. Från Svenska Boxningsförbundet deltog elitdomaren och styrelsemedlemmen Stig Ånge, som bl a överlämnade förbundets standar till Berth Sundin.

Den nya boxningslokalen är belägen på Kungsholmen i Stockholm, adressen är Kronobergsgatan 33. Den är ljus och modern och svarar mer än väl mot de krav som ställs på en träningslokal. Två ringar med fastställda mått får plats, liksom ett väl tilltaget utrymme för gymnastik och rephoppning, sandsäcksträning mm.

Det är djurgårdsboxarna själva och andra till klubben knutna människor, under ledning av eldsjälen Torsten Almqvist, som inrett lokalen. En del av utsmyckningen har tecknaren och ordföranden i Hammarbys boxningssektion Börje Dorch bidragit med i form av en flera meter stor väggmålning från en av historiens mest berömda matcher, Ali–Liston 1965.

Janne Bengtsson
Ralf Gustavsson

STORT TACK

för ovärderlig hjälp vill Djurgårdens Boxning framföra till:

Curt Ehrencrona
Britt Ehrencrona
Elektrikern Fransisco
Börje Dorch
Kjell Hauptmann
Kaj Alm på Stockholms stads fastighetskontor
De anställda vid Elis Brobergs byggmarknad
Bengt Broberg
Björn Karlsson på Stena Återvinning
Roland Andersson, Linnéa
Lennart "Pompom" Svensson
Lennart Gossas
Gunnar Dahlfors
Anders Maurin, Dafo Brand AB
Tomas Nanor
Jan Kask
Lasse Björn
Lasse Myrberg (Lundgren)
Sören Berglund
Torsten Almqvist
samt många andra

"Årets Alfred" LEIF BOORK

Tidningen Djurgården är stolt över att kunna gratulera den i hockeysammanhang och Djurgården inte helt okände Leif Boork till utmärkelsen "Årets Alfred". Priset utdelas varje år av toktidningen MAD. Det är instiftat av tidningens ständige beskyddare Alfred E Neuman. Enligt statuterna skall priset tilldelas den som under året i tal eller gärning uträttat något som sammanfaller med toktidningens ideal. Tokigast under 1986 ansåg man alltså en person vid namn Leif Boork ha varit, inte minst då för hans idé att låta ishockeyspelare äta huggormar och grodor.

Leif Boork mottog utmärkelsen vid en överdådig ceremoni tisdagen den 9 december vid korvkiosken på Hantverkargatan mittemot Stadshuset. I detta hus firade denna kväll även några andra snillen att de mottagit ett annat pris – även det instiftat av en Alfred nämligen Nobel-Alfred.

Innan det blev plats för applåder, visslingar och ryggdunkningar upplästes den enhälliga juryns beslut för överlevnadskonstnären, hockeyhövdingen m m.

Leif Boork

Juryn tillerkänner herr Boork priset, i nästan obefintlig konkurrens med övriga kandidater, för hans tyvärr aldrig bristande entusiasm för sporten, hans revolutionerande, eller åtminstone i viss mån förnyande, grepp och tankar inom det idrottskulinariska området, samtidigt som han på detta sätt öppnar ögonen på såväl Tore Wretman som Sibyllas korvtekniker för de outnyttjade resurser, som krålar, kryper, kravlar och slingrar sig.

För att han väckt alla matmänniskors, från Marit Paulsen till Werner & Werner, intresse för dessa hittills – med rätta – förbisedda proteinkällor, tilldelas härmed alltså Leif Erik Boork Årets Alfred-pris, bestående av, förutom äran, ett magnifikt diplom, en förslösande vacker statyett, en gratisprenumeration på Svenska MAD samt fribiljetter till Djurgårdens IF samtliga hemmamatcher i sporten ishockey.

Leif Boork på bettet *Foto: Bengt Malmqvist*

Leffe Boork byter namn?

Som alla hört, sett och läst så har hockeylaget i årets elitserie bytt kulör och susar nu omkring i sina och kaffefirmans gul-lila färger.
Kraftpaketen har förvandlats till kaffepaket.
Ett obekräftat rykte säger att kaffefirmans ursprungliga kontraktsförslag även innehöll ett krav på att tränaren skulle byta namn.
Från Leffe Boork till Kaffe Buurk.

Reportage: Ralf Gustavsson

Noterat från överstyrelsen

Medlemsvärvning

Överstyrelsen har diskuterat och fattat beslut om en medlemsvärvningskampanj. Den startade under december 1986. I kampanjen skall bl a dekaler, medlemsbevis och tidningen Djurgårdaren ingå.

Avtal och kontrakt

DIF har saknat en enhetlig hantering av frågor rörande anställningsavtal och kontrakt. Därför har ÖS haft ett särskilt projekt kring dessa frågor. Ett konkret material med förslag till avtal och spelarkontrakt har behandlats av ÖS. Detta material låg till grund för en genomgång med representanter för alla sektionerna den 17 januari.

ÖS har vidare enats om att alla spelare skall få en pärm med avtal, information om gällande försäkringar, ÖS-ledamöter, sektionsstyrelser m m. Motsvarande information skall också tillställas sektionen.

Ekonomi

ÖS har tagit fram en mall för att göra en likviditetsuppföljning på sex-månadersperioder i syfte att ytterligare förbättra kontrollen över ekonomin. Diskussionerna om 1987 års budget har också påbörjats liksom bokslutsarbetet avseende 1986.

Marknadsgruppen

Marknadsgruppen ansvarade för en boxningsgala i Eriksdalshallen, som genomfördes i slutet på förra året.

Marknadsgruppen har vidare inför ÖS presenterat en rad idéer på aktiviteter som kan komma att genomföras under 1987.

Ledningsgrupp

ÖS har nu fattat formellt beslut om att tillsätta en gemensam ledningsgrupp för fotbollen och ishockeyn. Ledningsgruppens arbetsformer och uppgifter kommer att presenteras separat. Ledningsgruppen leds av Bengt Broberg. Övriga ledamöter i gruppen är: Gösta Sandberg, Leif Boork, Lars Hedström, Åke Bergdahl, Hans Swedberg, Per Kotschack och Bengt Gustavsson.

Kanslichef

Överstyrelsen har beslutat att inrätta en kanslichefstjänst. Tjänsten kommer att tillsättas under våren.

Försäkringar

ÖS har låtit göra en genomgång av föreningens olika försäkringar. Beslut har därefter fattats om kompletteringar och omdisponeringar av föreningens försäkringar. Ytterligare beslut i försäkringsfrågor kan komma under våren.

Årsmöte

DIFs ordinarie årsmöte 1987 skall enligt ÖS-beslut äga rum onsdagen den 6 maj. Vik dagen redan nu!

Sammanträdesdagar

Överstyrelsen sammanträder följande dagar under våren: 16 februari, 16 mars, 6 april, 4 maj och 15 juni.

Barbro Ekdahl
sekrekterare i ÖS

Djurgårdens IF
Klocktornet, Stadion
114 33 STOCKHOLM

JAGAT 49 3TR
17 28 STOCKHOLM

INGJALDSVÄGEN 4 D 8707
183 42 TÄBY

Fri företagsamhet –bra för Sverige

SAF Svenska Arbetsgivareföreningen